

תפ"ח (תל אביב) 24041-12-15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נ' לאוניד שטרימר

פלילי - חוק העונשין - עבירות זנות ותועבה

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 24041-12-15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תא נ' לאוניד שטרימר, תק-מח 2016(3),
{;p.IDHidden{display:none ;" (07/09/2016)26989

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

7 ספטמבר 2016

תפ"ח 24041-12-15 מדינת ישראל נ' שטרימר (עציר) ואח'

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד
כב' השופט מאיר יפרח
כב' השופטת גיליה רביד

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -
ע"י ב"כ עו"ד עידית ענתבי

נגד

1. לאוניד שטרימר
ע"י ב"כ עו"ד חי הבר
2. אסף בן ארי
ע"י ב"כ עו"ד שרון נהרי

גזר דין

אנו אוסרים את פרסום שמן של המתלוננות, וכן אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותן.

השופט גלעד נויטל, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון, שבמסגרתו סוכם: הנאשמים יודו ויורשעו בכתב אישום מתוקן (במ/1), והטיעון לעונש יהיה "פתוח". התביעה לא תתנגד שיוגשו תסקירים בעניינם של שני הנאשמים, אך ציינה כי התביעה לא מתחייבת לקבל את ההמלצות שבתסקירים, והיא תטען לעונש מאסר בפועל ארוך ומשמעותי, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי. כמו כן התביעה ביקשה שיוגשו תסקירי נפגעות עבירה ביחס למתלוננות באישומים 2-5. ביום 28.3.16 הנאשמים הורשעו, לאחר שהודו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), בעבירות הבאות:

עמוד 1

אישום ראשון - עבירה של החזקת מקום לשם זנות, לפי סעי' 204 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק), ועבירה של סרסרות למעשי זנות, לפי סעי' 199(א)(2) לחוק;

אישום שני - נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, לפי סעי' 376ב(א) לחוק, עבירה של סיוע להבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק יחד עם סעי' 31 לחוק, ועבירה של מעשה מגונה, לפי סעי' 348(ה) לחוק; נאשם 2** הורשע באישום שני זה בעבירה של **הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק, עבירה של בעילה אסורה בהסכמה, לפי סעי' 346(ב) לחוק, ועבירה של מעשה סדום, לפי סעי' 347(א) לחוק;**

אישום שלישי - נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, לפי סעי' 376ב(א) לחוק, עבירה של סיוע להבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק ביחד עם סעי' 31 לחוק; נאשם 2** הורשע באישום שלישי זה בעבירה של **סיוע לגרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, לפי סעי' 376ב(א) לחוק יחד עם סעי' 31 לחוק, עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק, ובעבירה של מעשה מגונה, לפי סעי' 348(ה) לחוק;**

אישום רביעי - נאשם 1 הורשע באישום זה בעבירה של **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, לפי סעי' 376ב(א) לחוק, ושני הנאשמים** הורשעו באישום זה בעבירה של **הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק;**

אישום חמישי - שני הנאשמים הורשעו באישום זה בעבירה של **הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 202 לחוק בנסיבות סעי' 203(א) לחוק.**

התקבלו תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים, וכן תסקירי נפגעות העבירה ביחס לאישומים 2-5. ביום 26.6.16 העידו עדי הגנה לעונש מטעמם של שני הנאשמים, והצדדים טענו לעונש. בנוסף, הוגשו ראיות לעונש בעניין נאשם 2. הצדדים הגישו פסיקה. הטיעון לעונש (בתמצית): **התביעה** עתרה להטיל על שני הנאשמים עונש שלא יפחת מ-8 שנות מאסר בפועל, הטלת מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, פיצוי משמעותי לכל אחת מנפגעות העבירה, וכן הטלת קנס. **ב"כ נאשם 1** טען כי מתחם העונש ההולם ומיקומו של נאשם 1 במתחם נמוך בהרבה מהמתחמים שעתרה התביעה. באשר לפיצוי, טען הסניגור כי גובה הפיצוי צריך להיות פרופורציונאלי. **ב"כ נאשם 2** עתר להסתפק בתקופת המעצר של נאשם 2, כ-7 חודשים, וכן להימנע מהטלת קנס ופיצוי.

אלה מעשי הנאשמים, עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), שבעובדותיו הנאשמים הודו:

אישום ראשון:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך לפני חודש יוני 2015, סיכמו הנאשמים כי נאשם 1 יביא נשים מרוסיה ומאוקראינה (להלן: הנשים) אל מדינת ישראל, על מנת שתספקנה שירותי מין לגברים תמורת תשלום ונאשם 2 יסייע לו בכך, כאמור באישום השני. כמו כן סיכמו הנאשמים להביא לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות ומצוקה כלכלית או נפשית, ולקבל חלק מדמי האתנן שניתן לכל אחת מהנשים, בעד מעשה הזנות. במסגרת הסיכום, פעל כל אחד מהנאשמים והיה אחראי לביצוע פעולות מסוימות, כמפורט להלן:

א. נאשם 1, יצר קשר עם הנשים באמצעות אתרי אינטרנט (להלן: האתרים), והניע אותן להגיע לישראל בכך שהבטיח להן שירותיו כסף רב בעבודה בעיסוי, וכן הבטיח להן שישכן אותן בדירות יוקרה. לעיתים הציג נאשם 1 בפני הנשים מצג שווא לפיו עבודתן לא תכלול עיסוק בזנות וזאת בכדי לגרום להן לעזוב את מדינתן, להגיע לישראל כשהן חסרות כל ולעסוק בזנות.

ב. נאשם 2 החזיק וניהל מקומות לעיסוק בזנות ברמת גן, ובבת ים. כמו כן נאשם 1 החזיק וניהל מקום לעיסוק בזנות בבת ים (להלן כולן: הדירות).

ג. לאחר שהנשים הגיעו לישראל, הודיע להן נאשם 1 שהן עובדות באחת מהדירות שהחזיק וניהל נאשם 2, ונאשם 2 הודיע להן את תנאי אספקת שירותי המין בניהולם של הנאשמים, בין היתר, את התנאים הבאים (להלן יכוננו: תנאי אספקת שירותי המין):

1. כל אחת מהנשים תספק שירותי מין תמורת 400 ₪ למשך ארבעים דקות בלבד. כל אחת מהנשים תעביר מחצית מדמי האתנן לנאשם 2 ו- 50 ₪ לנאשם 1. כמו כן הנשים תשלמנה לנאשם 2 עבור המגבות בהן ישתמשו הלקוחות.

2. שירותי המין שהנשים תספקנה כללו עיסוי גופם העירום של הלקוחות, כשהנשים ערומות לחלוטין, ושפשוף איבר מינם של הלקוחות או התחככות בגופם עד שהלקוח בא על סיפוקו. כמו כן נאשם 2 הסביר לנשים שהן יכולות להסכים לבצע שירותי מין נוספים אותם כינה "אקסטרה", בתשלום נוסף של 600 ₪ עבור מציצת איבר מינו של הלקוח, ושל 1,000 ₪ עבור קיום יחסי מין מלאים, לשיקול דעתן והתשלום עבור "אקסטרה" יועבר לנשים.

3. כל אחת מהנשים תשוכן באחת מהדירות, ותידרש לשלם סכום של 100 ₪ או 150 ₪ ליום עבור השהייה בדירה אותו כינו כשכירות.

4. כל אחת מהנשים תספק שירותי מין בשעות שקבע נאשם 2 ללקוחות שהופנו אליה ע"י נאשם 2 או מי מהפקידות שהעסיק בדירות.

5. נאשם 2 הודיע לנשים כי ישלמו "קנס" כספי אם תגענה באיחור לדירה, או אם הלקוח נשאר בחדר בו סופקו שירותי המין למעלה מארבעים דקות. כמו כן חייב נאשם 2 את הנשים להתלבש ב"שעות העבודה" בהלבשה תחתונה בלבד.

6. נאשם 2 החתים את הנשים על מסמך שחלקו כתוב בשפה העברית שאינה מובנת לנשים וחלקו ברוסית, ובו פורטו גובה הקנסות, "שעות עבודה" ועוד.

7. נאשם 2 הורה לנשים ולפקידות להזדהות בכינויים שונים, והוא עצמו הזדהה כ"סטיבן", בכדי לטשטש את זהותן אחת בפני השנייה ובפני הלקוחות.

במעשיהם אלו, הנאשמים החזיקו וניהלו מקומות לשם עיסוק בזנות. כמו כן, הנאשמים במעשיהם כפי שיפורט בעובדות אישומים 2-5 קיבלו בידועין חלק מהאתנן שהתקבל בתמורה למעשי הזנות בנוגע ל"א.מ.א., ל.ז., ו.ו.ש.

אישום שני:

י.ו. ילידת 1988, הינה תושבת אוקראינה. עובר לחודש יוני 2015 או בסמוך לכך, הגיעה י.ו. לישראל.

אותה עת, פנה נאשם 1 ליו. באתר, כתב לה שהיא בחורה יפה, שיש לה גוף יפה והיא יכולה להרוויח כסף רב בישראל וכן הציע לה להתגורר בדירה מול הים ולעבוד בעיסוי. נאשם 1 הציע ליו. להיפגש עמו, יו. הסכימה. למחרת, נפגשו נאשם 1 ויו. ונאשם 1 הסיע את יו. לדירה של נאשם 1 בבת ים. בדירה הסביר נאשם 1 ליו. באמצעות אחת הנשים שעסקו בזנות עבורו, את תנאי אספקת שירותי המין כמפורט באישום הראשון. בתום המפגש הודיעה יו. לנאשם 1 כי היא אינה מעוניינת להשתכר מאספקת שירותי מין. נאשם 1 המשיך להפציר בה להישאר בישראל ולספק שירותי מין בתמורה כאמור לעיל, אך יו. התנגדה, ולאחר מכן שבה לאוקראינה. נאשם 1 המשיך לכתוב ליו. באתר, לשוחח עמה באמצעות תוכנת "סקייפ" והפציר בה להגיע לישראל לשם העסקתה בזנות בישראל. נאשם 1 שאל את יו. אודות מצבה הכלכלי, והבטיח לה שתשתכר סכומי כסף גבוהים לאחר שהבין שמצבה הכלכלי קשה מאוד. לאור מצבה הכלכלי הקשה, נעתרה לבסוף יו. לבקשותיו של נאשם 1 להגיע לישראל. נאשם 1 הנחה את יו. לרכוש כרטיסי טיסה הלוך ושוב, להזמין חדר בבית מלון ולומר בכזב בביקורת גבולות כי תשהה בארץ כתיירת בחופשה במטרה לבקר בירושלים ובים המלח. כמו כן, הנחה נאשם 1 את יו. ליצור עמו קשר לאחר הגעתה ואמר לה שימסור לה את הכתובת אליה תגיע באמצעות מונית. בעקבות האמור, עזבה יו. את אוקראינה והגיעה לישראל בתאריך 13.9.15 לשם העסקתה בזנות בישראל. עם הגעתה לישראל, ביצעה יו. את ההוראות הנ"ל שקיבלה מנאשם 1, והגיעה עם מונית לבת ים. במקום המתין לה נאשם 1 ואמר לה שהיא תתגורר בדירה. לאחר כשבועיים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הורה נאשם 1 ליו. לנסוע במונית לדירה ויו. עשתה כן. לאחר שיו. אמרה לנאשם 1 כי בכוונתה לשוב לאוקראינה מאחר שאין לה עבודה ומקום מגורים קבוע, הגיע נאשם 1 לדירה ואמר ליו. שהוא צריך לבדוק איך היא "עובדת". נאשם 1 התפשט, נשכב על המיטה, והורה ליו. להתפשט לחלוטין. יו. עשתה כדברו. נאשם 1 מסר ליו. שמן ואמר לה שעליה לעסות את גופו. יו. עיסתה את גופו של נאשם 1 בהתאם לתנאים שהסביר לה, ושפשפה את איבר מינו כשנאשם 1 מלטף את גופה העירום, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, עד שנאשם 1 בא על סיפוקו. לאחר מכן נאשם 1 אמר ליו. שיהיו לה הרבה לקוחות והיא תהיה "נסיכה". כעבור מספר שעות הודיע נאשם 1 ליו. שהיא תתחיל לעבוד למחרת. למחרת בשעות הבוקר, הורה נאשם 1 ליו. לנסוע במונית לדירה ברמת גן ויו. עשתה כן. כשהגיעה למקום פגש אותה נאשם 2 בכניסה לבניין והוביל אותה לדירה. בדירה, אמר נאשם 2 ליו. שהוא חייב לראות אותה ערומה. יו. התפשטה ונותרה בתחתונים, נאשם 2 בחן את גופה, הורה לה להסתובב ואמר לה שיש לה ישבן יפה. לאחר מכן אמר לה להתלבש. לאחר מכן הסביר נאשם 2 ליו. את תנאי אספקת שירותי המין, נאשם 2 אמר ליו. שהיא לא יכולה להמשיך להתגורר בדירה של נאשם 1. יו. הסכימה לתנאים. אחרי כן אמר נאשם 2 ליו. שעליה לעסות את גופו, והוא יראה לה כיצד עושים זאת נכון כדי לרצות את הלקוחות. נאשם 2 אמר ליו. שישלם לה 200 ₪ עבור העיסוי, ומסר לה 200 ₪. נאשם 2 הכניס את יו. לחדר, התפשט ונשכב ערום על המיטה והורה ליו. להתפשט. יו. התפשטה ועיסתה את גופו של נאשם 2 ושפשפה את איבר מינו. נאשם 2 שאל את יו. אם היא מעוניינת לקיים איתו יחסי מין ויו. השיבה בשלילה, בנחרצות. נאשם 2 ביקש מיו. למצוץ את איבר מינו ואמר לה שהוא לא יכול להגיע לסיפוק משפשוף איבר מינו. נאשם 2 אמר ליו. שאם היא תעשה הכל בצורה טובה אז היא תישאר לעבוד בדירה, וזאת בידעו את נסיבות הגעתה של יו. לישראל וכי עשתה כן משום שהיא זקוקה לכסף. מאחר שיו. נותרה ללא קורת גג, ללא כסף ועבודה, היא נעתרה בלית ברירה לדרישת נאשם 2 ומצצה את איבר מינו. לאחר כרבע שעה ומשנאשם 2 לא בא על סיפוקו אמרה לו יו. שהיא עייפה ולא יכולה יותר. נאשם 2 התיישב על המיטה ואמר ליו. לעמוד מעליו ולהתכופף כשישבנה מופנה כלפיו וידיה נוגעות במיטה, ויו. עשתה כן, נאשם 2 שפשף את איבר מינו ואז החדיר את אצבעותיו

לאיבר מינה של יו. והמשיך לעשות כן, החדיר והוציא את אצבעותיו וסובב את אצבעותיו בתוך איבר מינה של יו. פעם אחר פעם, משך דקות ארוכות עד אשר בא על סיפוקו. לאחר מכן, המשיך נאשם 2 להסביר ליו. את תנאי אספקת שירותי המין. החל מיום זה ועד לתאריך 25.11.15 סיפקה יו. שירותי מין ללקוחות בהתאם לתנאים שהורו לה הנאשמים, בדירות, והתגוררה בדירות. תיאום הלקוחות התבצע מול הפקידות או נאשם 2. הנאשמים גבו את כספי האתנן מדי יום.

נאשם 1 במעשיו אלו, גרם ליו. לעזוב את המדינה בה התגוררה לשם עיסוק בזנות, סייע להביאה לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות, תלות, או מצוקה כלכלית או נפשית שלה, בכך שלפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה. כן קיבל ביודעין חלק מהאתנן שהתקבל בתמורה למעשי הזנות, ביצע ביו. מעשה מגונה לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיניים כשמלאו לה 18 שנים תוך ניצול מרות בשירות.

נאשם 2 במעשיו אלו, בעל את יו. וביצע בה מעשה סדום כשמלאו לה 18 שנים תוך ניצול מרות בשירות, הביא אותה לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות, תלות, או מצוקה כלכלית או נפשית שלה וקיבל ביודעין חלק מהאתנן שהתקבל בתמורה למעשי הזנות.

אישום שלישי:

מ.א., ילידת 1986, הינה תושבת רוסיה. בסוף חודש אוקטובר 2015 או בסמוך לכך, פרסמה מ.א. מודעה באתר לפיה היא מחפשת דירה בישראל לתקופה קצרה, בין חודש לשלושה חודשים. בתאריך 1.11.15 או בסמוך למועד זה שלח נאשם 1 הודעה למ.א. עם פרטי ההתקשרות באמצעות תוכנת "סקייפ", והשניים שוחחו. נאשם 1 אמר למ.א. שהוא יכול לספק עבודה מגורים בבת ים או בתל אביב במקום יוקרתי, תמורת 100 ₪ ליום, וכן אמר לה שהוא יכול לספק לה עבודה בתחום הספא, מתן עיסוי. לאחר מכן, נאשם 1 ביקש לשוחח עם מ.א. פעם נוספת, באמצעות הוידאו בכדי לראות את פניה, ובמהלך השיחה אמר לה שהוא יכול לספק לה עבודה בה תרוויח כ- 150 ₪ בשעה מבלי לשלם שכר דירה. מ.א. הסכימה. במסגרת הקשר ולשם קידומו נאשם 1 הנחה את מ.א. להגיע לרמת גן מיד לאחר שתנחת בישראל. בעקבות האמור, עזבה מ.א. את רוסיה והגיעה לישראל בתאריך 15.11.15 לשם העסקתה בזנות בישראל. עם הגיעה לשדה התעופה יצרה מ.א. קשר עם נאשם 1 כפי שהנחה אותה, ונאשם 1 אמר לה שיפגוש אותה בחור בשם סטיבן. מ.א. עשתה כן. כעבור מספר דקות, הופיע נאשם 2 הציג עצמו בפני מ.א. כ"סטובן" ולקח אותה עמו לדירה. נאשם 2 שכן את מ.א. בדירה ואמר לה שהוא יהיה "הלקוח הראשון שלה", ועזב את הדירה. למחרת, בתאריך 16.11.15 הודיע נאשם 2 למ.א. שהיא תעבוד בדירה, והסיע אותה לדירה. כשהגיעו לדירה, הורה נאשם 2 למ.א. להיכנס לחדר השינה ולהתפשט כשלגופה תחתונים וחזייה בלבד. מ.א. עשתה כן. נאשם 2 מסר למ.א. 50 דולר. נאשם 2 בחן את גופה של מ.א. ואמר לה שהיא יפה ונראית צעירה מכפי גילה. נאשם 2 אמר למ.א. שהוא ידגים על גופה כיצד עליה לעסות את גופם של הלקוחות. נאשם 2 הורה לה לשכב על המיטה, על בטנה ומ.א. עשתה כן. נאשם 2 התיישב עליה, ועיסה את גופה של מ.א. לאחר מכן הפך את מ.א. על גבה ועיסה את גופה, ליטף את שדיה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. לאחר מכן הורה נאשם 2 למ.א. לעסות את גופו. נאשם 2 התפשט לחלוטין, נשכב על המיטה על בטנו, ומ.א. עיסתה את גופו. לאחר מספר דקות הסתובב נאשם 2 על בטנו (צ"ל גבו - ג'נ') ואמר למ.א. לשפשף את איבר מינו, מ.א. שפשפה את איבר מינו של נאשם 2. לאחר מספר דקות אמר לה נאשם 2 שהוא "רוצה אותה" והציע לה לקיים איתו יחסי מין תמורת 1,000 ₪. מ.א. סירבה. נאשם 2 המשיך לשכנעה אך מ.א. סירבה לעשות כן. או אז שפשף נאשם 2 את

איבר מינו כשהוא מתבונן בגופה העירום של מ.א., כל זאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, עד אשר בא על סיפוקו. אחר כך נתן נאשם 2 למ.א. 200 ל. בהמשך, הסביר נאשם 2 למ.א. את תנאי אספקת שירותי המין. החל מיום זה ועד לתאריך 25.11.15 סיפקה מ.א. שירותי מין ללקוחות בהתאם לתנאים שהורה לה נאשם 2, בדירה, והתגוררה בדירה. תיאום הלקוחות התבצע מול הפקידות או נאשם 2. הנאשמים גבו חלק מכספי האתנן מדי יום.

נאשם 1 במעשיו, גרם למ.א. לעזוב את המדינה בה התגוררה לשם עיסוק בזנות ונאשם 2 סייע לו בכך שלפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה. כמו כן נאשם 2 הביא את מ.א. לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות, תלות, או מצוקה כלכלית או נפשית שלה, קיבל ביוזעין את האתנן שנתקבל בתמורה למעשי הזנות, ונאשם 1 סייע לו בכך שלפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה. נאשם 2 ביצע במ.א. מעשה מגונה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, כשמלאו לה 18 שנים, תוך ניצול מרות בשירות.

אישום רביעי:

ל.ז. ילידת 1988, הינה תושבת אוקראינה. בתאריך 5.8.14 או בסמוך למועד זה, פנה נאשם 1 לל.ז. באמצעות האתר, והשניים התכתבו באמצעות תוכנת "סקייפ". במהלך השיחות, הניע נאשם 1 את ל.ז. להגיע לישראל, לעבוד בשירותי עיסוי. נאשם 1 התעניין במצבה הכלכלי ולאחר שסיפרה לו שמצבה קשה מאוד, אמר לה נאשם 1 שאם תעבוד עבורו תרוויח כסף רב וכי אחרות שעבדו בשבילו רכשו דירות מהכסף שהרוויחו. כמו כן, הבטיח נאשם 1 לל.ז. שיספק עבורה מקום מגורים, שהיא לא תצטרך לשלם עבור לינה ומזון וכי הוא ידאג לצרכיה. ל.ז. אמרה לנאשם 1 שאם תגיע לישראל, היא תאלץ להתפטר מעבודתה. נאשם 1 ביוזעו כל זאת המשיך לשכנעה להגיע לישראל משך כחודש. בתאריך 4.12.14 יצרה ל.ז. קשר עם נאשם 1 באמצעות האתר, והביעה רצונה להגיע לישראל לאחר שמצבה הכלכלי החמיר. נאשם 1 הדריך את ל.ז. לרכוש כרטיס טיסה והזמין עבורה חדר בבית מלון בתל אביב, בכדי שתטען בביקורת הגבולות כי בכוונתה לשהות בארץ כתיירת בחופשה. בתאריך 15.2.15 עזבה ל.ז. את אוקראינה והגיעה לישראל לשם העסקתה בזנות. מיד לאחר שהגיעה לישראל, סיפקה ל.ז. שירותי מין ללקוחות בדירה של נאשם 1 בבת ים במשך כחודשיים, בהתאם לתנאים שהורה לה נאשם 1. שירותי המין כללו עיסוי גופם העירום של הלקוחות כשהיא ערומה או לבושה רק בבגד תחתון, ושפשוף איבר מינם של הלקוחות או התחככות בגופם עד שהלקוח בא על סיפוקו. ל.ז. התגוררה בדירה ומסרה לנאשם 1 מחצית מסכום האתנן שקיבלה עבור כל לקוח ובנוסף כ-300 שקלים כל חודש. לאחר כחודשיים אמר נאשם 1 לל.ז. שהיא צריכה לעבור לעבוד ולהתגורר בדירה בבית דגן ולספק את שירותי המין. הדירה התנהלה ע"י בחורה שזהותה אינה ידועה במדויק למאשימה שכונתה "גלית". ל.ז. עבדה בדירה בבית דגן במשך כחודשיים. מחצית מדמי האתנן כ-150 ₪ הועברו לגלית ומחצית לנאשם 1 אשר קיבל את כספי האתנן, מתוכם העביר לל.ז. 125 ₪. בתאריך 7.6.15 אמר נאשם 1 לל.ז. לעבור לעבוד בדירה ברמת גן. ל.ז. הגיעה לדירה ופגשה את נאשם 2. בדירה הורה לה נאשם 2 להתפשט. ל.ז. לא הבינה את בקשתו. נאשם 2 התקשר לנאשם 1 ולאחר מספר דקות שלח נאשם 1 לל.ז. הודעה ובה רשם "תראי לו את הגוף שלך". ל.ז. התפשטה ונותרה בתחתונים וחזייה. נאשם 2 בחן את גופה ולאחר מכן אמר לה שהכל בסדר והיא יכולה להתלבש. במשך כחודש סיפקה ל.ז. שירותי מין ללקוחות בדירות ברמת גן, בהתאם לתנאי מתן שירותי המין, כפי שהורה לה נאשם 2, והתגוררה בדירות. תיאום הלקוחות התבצע מול הפקידות או

נאשם 2. הנאשמים גבו את כספי האתנן מדי יום.

נאשם 1 במעשיו אלו גרם לל.ז. לעזוב את המדינה בה התגוררה לשם עיסוק בזנות. הנאשמים הביאו אותה לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות, תלות או מצוקה כלכלית או נפשית שלה, וקיבלו ביודעין את האתנן שנתקבל בתמורה למעשי הזנות.

אישום חמישי:

ו.ש. ילידת 1990, הינה תושבת רוסיה. בחודש ינואר 2015 או בסמוך למועד זה, פנה נאשם 1 לו.ש. באמצעות האתר והשניים התכתבו באמצעות תוכנת "סקייפ". במהלך השיחות, הפציר נאשם 1 בו.ש. להגיע לישראל ולעבוד עבורו. נאשם 1 טען בפניה כי הוא יכול להשיג עבורה אישור שהייה בישראל. בתאריך 8.4.15 הגיעה ו.ש. לישראל לביקור משפחתה, ופרסמה מודעה באתר לפיה היא מחפשת עבודה בישראל. כעבור מספר ימים פנה אליה נאשם 1, הציע לה לעבוד עבורו בעיסוי, וביקש להיפגש עמה בבית ים. ו.ש. נענתה לבקשתו והשניים נפגשו בבית ים. נאשם 1 לקח את ו.ש. לדירה שלו בבית ים, והסביר לה את תנאי אספקת שירותי המין. ו.ש. הסכימה ולמחרת עברה להתגורר בדירה של נאשם 1 בבית ים. במשך כשלושה חודשים, סיפקה ו.ש. שירותי מין ללקוחות בדירה של נאשם 1 בבית ים ובדירות ברמת גן, בהתאם לתנאי אספקת שירותי המין שהורו לה הנאשמים. ו.ש. התגוררה בדירה של נאשם 1 בבית ים, ומסרה לנאשם 1 מחצית מסכום האתנן שקיבלה עבור כל לקוח בדירה זו, דהיינו ₪ 150 ללקוח. בשתי הדירות שניהל, נאשם 2 גבה מחצית מסכום האתנן עבור כל לקוח דהיינו ₪ 200 ומסר לנאשם 1 ₪ 50 מתוך דמי האתנן. הנאשמים במעשיהם, הביאו את ו.ש. לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות, תלות או מצוקה כלכלית או נפשית שלה, וקיבלו ביודעין את האתנן שנתקבל בתמורה למעשי הזנות.

בנוסף, הצדדים הצהירו בבית המשפט את העובדות המוסכמות הבאות: (עמ' 20 לפר' שו' 1-8) - הנאשמים לא כלאו כליאת שווא את המתלוננות, לא לקחו דרכונים, לחלקן היה מפתח לדירות, הן גם גרו בהן ולא בדקו את המתלוננות פיזית, למעט מה שכתוב בכתב האישום המתוקן; (עמ' 27 לפר' שו' 14-24) - נאשם 2 היה בבר עם המתלוננת נשוא האישום השני, הם בילו ושתו, ולא ידוע הקשר הדברים, הרקע שבגללו המתלוננת נשוא האישום השני הגיעה לבר יחד עם נאשם 2; המתלוננת מהאישום השני הגיעה בפעם הראשונה לצורך השתתפות בצילומים פורנוגרפיים, ובפעם השנייה, כעולה מכתב האישום, היא הגיעה לבקשת נאשם 1 (עמ' 28 לפר' שו' 11-14).

מתוך תסקיר שירות המבחן מיום 1.6.16 בעניינו של נאשם 1: נאשם 1 בן 35, יליד אוקראינה, עלה ארצה בגיל 12. לדבריו, גרוש פעמיים ללא ילדים. נאשם 1 סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, וסיים שירות צבאי מלא במשמר הגבול (עמ' 1 לתסקיר). לאורך השנים נאשם 1 עבד בעבודות שונות, כמו אבטחה, התקנות גז והובלות. אמו נפטרה לפני כעשר שנים ממחלת הסרטן. האב אינו מתפקד ומתקיים מקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי. לנאשם אחות בת כ- 27 שנה המנהלת אורח חיים תקין להבנתו (עמ' 2 לתסקיר). שירות המבחן התרשם, כי נאשם 1 מצמצם במידה ניכרת ממידת אחריותו לעבירות בהן הורשע ולמעורבותו בחברה השולית, והתקשה באופן בולט להתייחס לחולשת המתלוננות ולניצול שבמעשיו. להערכת שירות המבחן, מאפייניו האישיותיים, היעדר גורמי תמיכה משמעותיים ובעלי השפעה סמכותית בחייו, התמקדותו בסיפוק צרכיו המידיים, רצונו ברווחים חומריים מהירים וקלים ודפוסי חשיבה מניפולטיביים עומדים בבסיס ביצוע העבירות הנדונות. שירות המבחן

התרשם, כי נאשם 1 בעל קווי אישיות אנטי סוציאליים ודפוסי חשיבה והתנהלות מניפולטיביים, ממוקד בסיפוק צרכיו העצמיים והמיידים עם קושי ניכר בהתייחסות עצמית ביקורתית, בגילויי אמפטיה כלפי הזולת ובעל עמדות מהן ניתן להתרשם מיחס בעייתי כלפי החוק ועסוק בטשטוש הבעייתיות בהתנהלותו. כגורמי סיכון, שירות המבחן התייחס בין השאר להיעדר יציבות של נאשם 1 בתחום התעסוקה, ולקיומו של עבר פלילי. כמו כן נלקחה בחשבון העובדה כי ביחס לעבירות נאשם 1 פועל מתוך הטלת אחריות ומיקוד שליטה חיצוני, כשהוא רואה בנאשם 2 כמי שחלקו בביצוע העבירות היה משמעותי יותר. שירות המבחן התרשם כי דבריו ביחס להתנהגותו הנצלנית כלפי הנשים והבעת החרטה, היו אמירות שלא היה בהן להצביע על שינוי כן בעמדותיו ביחס להתנהלותו הפוגענית כלפי המתלוננות (עמ' 3 לתסקיר). להערכת שירות המבחן, קיים סיכון משמעותי לביצוע עבירות והתנהגות עוברת חוק בעתיד, כשבעייתיות הנוכחית יש קושי להצביע על גורמי סיכוי לשיקום במצבו. שירות המבחן ציין כי נאשם 1 הביע תקווה כי ביהמ"ש יתחשב בנסיבותיו האישיות בגזר הדין. שירות המבחן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית בעניינו של נאשם 1, וציין כי לאור התרשמות שירות המבחן מבעייתיות רבה במצבו של נאשם 1, וכן ההתרשמות שנאשם 1 מעורב לאורך השנים בחברה שולית, כעולה גם מהרשעתו הקודמת בעבירת מרמה וכיום הרשעה בריבוי עבירות חמורות מתחום העיסוק בזנות בהם קיימים אלמנטים של ניצול, החפצה ופגיעה בנשים, שירות המבחן העריך כי ייתכן ורק ענישה מוחשית עשויה לצמצם את הסיכון לביצוע עבירות נוספות (עמ' 4 לתסקיר).

מתוך תסקיר שירות המבחן מיום 29.5.16 בעניינו של נאשם 2: נאשם 2 בן 35, רווק, בעל השכלה של 12 שנות לימוד, ותעודת בגרות. טרם מעצרו עבד כבעל עסק בתחום הפקות ויחסי ציבור. נאשם 2 סובל מאסטימה ובעיות גסטרואנטרולוגיה (עמ' 1 לתסקיר). נאשם 2 שירת שרות צבאי חלקי, מסיבות רפואיות. הוריו התגרשו כשהיה כבן 3 ויש לו אחות בכורה בת 39, שדווח כי תפקודה תקין. אביו נשוי בשנית ומנישואיו אלו יש לנאשם 2 שלושה אחים למחצה, עמם מתאר קשר קרוב ומשמעותי. לדברי שירות המבחן, נאשם 2 מתאר את ההווה המשפחתית באופן שיצר רושם של שטחיות ואידאליזציה. לדברי שירות המבחן, נאשם 2 לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מביע צער וחרטה על מעשיו, מביע הכרה מילולית בנזק שהסב למתלוננות ומגלה נכונות לפצות אותן כספית. נאשם 2 מסביר את התנהלותו על רקע חיפוש אחר השגת רווחים כספיים מהירים, כאשר בשעתו, לדבריו, לא הכיר בפסול במעשיו וראה בהם דרך לגיטימית להתפרנס. עוד הסביר נאשם 2 כי החזיק בעמדות מחפצות כלפי נשים שעוסקות במתן שירותי מין בתשלום. מהתסקיר עולה כי לדברי נאשם 2, לפני כחודש הוא עבר תקיפה קשה ע"י עצורים אחרים, בה חש איום על חייו ומאז סובל מתסמינים פוסט טראומטיים ומחרדה, ובשל מצבו הועבר לבית מעצר אחר (עמ' 2 לתסקיר). מהתסקיר עולה כי נאשם 2 זוכה לתמיכת בני משפחתו. שירות המבחן התרשם שבעייתיות הנוכחית העוסקת בניצול נשים העוסקות בזנות ופגיעה מינית בהן, ענה על צרכיו המיניים והרגשיים בשליטה, בתחושת כח והשפעה, כאשר חווה סיפוק ממעמדו, היה מנותק רגשית מהשלכות מעשיו והיה חסר אמפטיה כלפי קורבנותיו. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 מגלה בעיקר תובנות שכלתניות באשר למצבו ולמעשיו, כמו גם לפסול שבהם, וניכר פער בין התוכן המילולי לתוכן הרגשי של דבריו. עוד התרשם שירות המבחן כי נאשם 2 בעל מאפייני אישיות נרקסיסטיים, והוא מנותק מעולמו הרגשי והפנימי. לדברי שירות המבחן, נאשם 2 לוקח אחריות מילולית על ביצוע העבירות ומביע צער וחרטה, בעיקר ברמה הפורמאלית. שירות המבחן התרשם שתחושות אלה לצד מעצרו והמצוקה בה מצוי הניעו את נאשם 2 לתהליך של התבוננות שיכול להוות בסיס חיובי לטיפול. לצד זאת, שירות המבחן התרשם מנטייתו של נאשם 2 להשטיח את חלקיו המניפולטיביים והעבריינים שעומדים ברקע לביצוע

העבירות (עמ' 3 לתסקיר). כגורמי סיכון שירות המבחן לקח בחשבון את מאפייני העבירות, ניצול נשים מוחלשות, פגישה בנפשו וכבודו, תרומה לתעשיית ניצול נשים, לאורך זמן, כאשר חקירה קודמת ומעצרו ל- 4 ימים לא יצרו הרתעה. עוד נלקחו בחשבון בין השאר מאפייני המניפולטיביים, המרמתיים והנצלניים, הקשרים החברתיים הבעייתיים, נטייתו לטשטש את קשייו, עמדותיו הבעייתיות כלפי נשים ועיוותי החשיבה בהם הוא מחזיק, כמו גם תכנון ושיטתיות המאפיינים את מעשיו, היותו מרוכז בעצמו ובצרכיו וקשייו לגלות אמפטיה. כגורמים שיש בהם כדי להעיד על פוטנציאל שיקומי שירות המבחן לקח בחשבון היעדר עבר פלילי והתרשמות כי מעצרו הנוכחי הציב עבורו גבול ברור כאשר הוא לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מביע צער וחרטה על מעשיו, מוכן לפצות כספית את המתלוננות, ותפקודו היציב ככלל. לדברי שירות המבחן, נאשם 2 מגלה נכונות לתהליך התבוננות עצמית ויש לו מוטיבציה להשתלב בטיפול. כמו כן, ישנה מערכת תמיכה משפחתית שיכולה לסייע לו בתהליך השיקום. שירות המבחן סבור כי במצבו של נאשם 2 נדרשת ענישה מוחשית ברורה ומציבת גבול ברור לבעייתיות בהתנהגותו ולפסול בה. לצד זאת, שירות המבחן סבור כי קיימת חשיבות בהתערבות טיפולית במצבו, ולאור נכונותו להשתלב בטיפול, שירות המבחן המליץ על שילובו בטיפול במסגרת ריצוי העונש, וכן המליץ על הטלת פיצוי למתלוננות (עמ' 4 לתסקיר).

ראיות התביעה:

גיליון המרשם הפלילי של נאשם 1 (ת/1) - בשנת 2012 - עבירות של קבלת דבר במרמה (2 עבירות), זיוף בכוונה לקבל דבר (4 עבירות), שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר (4 עבירות), קשירת קשר לעשות עוון (6 עבירות), כשבגין הוטל על נאשם 1, בשנת 2015, בין השאר, **מאסר בפועל לתקופה של חודשיים.**

מתוך תסקיר נפגעת העבירה י', המתלוננת באישום השני, מיום 30.5.16 - י', בת 28, ילידת אוקראינה. לדבריה היא חיה בתנאי מצוקה ומחסור כלכלי קשה (עמ' 2 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, במהלך המפגש י' גילתה חשדנות וחוסר אמון כלפי שירות המבחן כ"נציגי הממסד", לתפיסתה. היא הרבתה לבכות וביטאה חוויה של ניכור, צמצום ומצוקה עמוקה - דבר המשקף, להערכת שירות המבחן, את מה שהיא חווה כיום בחייה. י' תיארה את הפגיעות המיניות שעברה באופן מצומצם. ניכר היה כי היא נמנעת מלהתייחס לכך, על מנת שלא לבוא במגע עם החוויות והתכנים הכואבים. התיאורים שלה את הפגיעה, לרגע אחד כמנותקת ולרגע אחר בתוך סערת רגשות וכעס, מבטאים להערכת שירות המבחן דרך התמודדות אופיינית לחוויה טראומטית, כאשר הנפש מרחיקה תכנים קשים ומאיימים (עמ' 1 לתסקיר). י' התייחסה באופן מצומצם ולאקוני לפגיעה המינית שעברה, ותיאורה המתומצתת התאפיינה בניתוק רגשי (עמ' 1-2 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, ניכר היה כי כל נגיעה בזיכרונות הפגיעה שעברה עלולה להציף אצלה חוויות קשות המאיימות על מצבה הרגשי השברירי, בהיותן בלתי ניתנות להכלה ולעיבוד בשלב זה (עמ' 2 לתסקיר). לדברי שירות המבחן י' השתמשה במנגנוני הגנה דיסוציאטיביים המאפשרים ניתוק בין הגוף לנפש. בנוסף לשימוש בניתוק רגשי כדרך התמודדות עם החוויה הטראומטית, לצורך הישרדות והרחקת התכנים המאיימים השתמשה י' במנגנון של רציונליזציה. פגיעה נוספת בתפיסתה העצמית ובעולמה הרגשי באה לידי ביטוי בתלות המוחלטת שפיתחה בפוגעים בה. לדברי שירות המבחן, כבודה העצמי של י' נרמס והופקר, חירותה ואנושיותה נגזלו ממנה והיא נותרה חלשה וחסרת אונים (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי אחד הנזקים הקשים הינו הפגיעה בזהותה העצמית. הפיצול בין מצבה האמיתי לזה המדומה הותיר את י' בתחושה של בדידות עמוקה וחווית תלישות

עמוקה מהסביבה, אך בעיקר מעצמה, כמי שאינה שייכת עוד לשום מקום, במצב בלתי אפשרי ואבוד של חיים בשתי זהויות, ופחד מפני המפגש ביניהן (עמ' 4 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, השלכות קשות נוספות הינן בתחום החברתי והבינאישי. ההסתרה, הפיצולים, והבושה אינם מאפשרים ל' לקיים קשרים חברתיים אותנטיים המבוססים על פתיחות, כנות ושותפות. הניצול והדיכוי הקשה שממנו סבלה השפיעו על תפיסתה את העולם כעוין, פוגעני ונצלני שבו היא לא יותר מכלי עבור אחרים להשגת מטרותיהם, צרכיהם ודחפיהם המיניים. מתוך תפיסה זו, היא מתקשה לתת אמון, לבקש או לקבל עזרה בעת הצורך. שירות המבחן התרשם כי תחושות החרדה והחשדנות שלה הפכו לדומיננטיות בעולמה הפנימי ומקשות עליה להעריך נכון את המתרחש סביבה. מהתסקיר עולה כי י' נקלטה במקלט במצב רגשי משברי וקשה. היא הייתה מכונסת בעצמה, בוכה ללא הפסק ימים כלילות, כמי שעולמה חרב עליה והיא לא יכלה לתת מילים לתחושותיה הקשות (עמ' 5 לתסקיר). להערכת שירות המבחן נזק משמעותי נוסף שנגרם הוא בתחום הקשרים הזוגיים ובניית התא המשפחתי (ראו עוד בעמ' 6 לתסקיר). שירות המבחן ציין כי הפגיעות המיניות שעברה י' תוך ניצול מצבה והמצוקה הכלכלית שבה הייתה נתונה, הותירו אותה כיום שבורה, אבודה, כואבת וחרדה. את הנזקים המידיים של הפגיעה בערך העצמי שלה, בכוחות ההתמודדות וההשרדות שלה וביכולתה להשיג בהצלחה את מטרותיה, ניתן לראות כיום וישנם נזקים שעלולים לתת אותותיהם גם בעתיד. שירות המבחן סבור כי ללא קבלת מענה טיפולי, י' עלולה להמשיך ולחוות נזקים במישורי חייה השונים גם בטווח הרחוק (עמ' 6 לתסקיר). שירות המבחן המליץ, בין יתר רכיבי הענישה, שיוטל על הנאשמים פיצוי כספי משמעותי עבור י' (עמ' 7 לתסקיר).

מתוך תסקיר נפגעת העבירה מ', מהאישום השלישי, מיום 31.5.16 - מ', בת 30, תושבת רוסיה (עמ' 2 לתסקיר). מ' תיארה בפני שירות המבחן את תחושותיה הקשות לאחר שנאמר לה על ידי הנאשמים כי עליה לספק שירותי מין. הימים בהם סיפקה את שירותי מין, הותירו אותה בתחושות של בלבול, נבגדות, ביזוי, ניצול ופגיעה בתחומי חייה השונים (עמ' 1 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי מ' בחורה צעירה, אופטימית, אינטליגנטית, בעלת כושר ביטוי גבוה ונטייה לשימוש בהומור, ולצד זאת ניכר כי היא מתקשה לבטא את שמרגישה בהקשר של פגיעת הנאשמים בה. גם כשדיברה ותיארה תחושות כעס וחוסר אונים ותכנים קשים מאוד סביב הפגיעה, עשתה זאת ללא חיבור רגשי. לדברי שירות המבחן, ניכר היה כי היא משתמשת במנגנון הגנה של ניתוק רגשי מאסיבי שמסייע לה להימנע ממפגש עם הרגשות הקשים שאיתם היא מתמודדת (עמ' 2 לתסקיר). מ' שיתפה בתהליך הדרגתי של פגיעת הנאשמים בתחושת הערך העצמי שלה ותחושת הניתוק מזהותה. עוד שיתפה על דרכיה להתמודד עם מה שהיא עוברת. לדברי שירות המבחן נעשה שימוש בהגנה המאפשרת ניתוק מהחווייה הקשה של ניצול, ביזוי והשפלה במציאות הממשית שלה, כאשר המציאות נחוות כ"לא אמיתית". שירות המבחן התרשם כי השימוש שמ' עושה בהגנות לא תמיד מסייע לה. תחום נזק נוסף קשה הוא נישול מזהותה העצמית ומאנושיותה (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן העריך כי ביחסים בינאישיים, לרבות במערכת זוגית, ייתכן ותתקשה למקם עצמה כבעלת ערך שווה לאחר, ולתת ביטוי לרצונותיה. התרשמות נוספת של שירות המבחן היא פגיעה במישור הרגשי והמנטלי. לאורך כל תקופת העיסוק בזנות מ' חשה חשופה ופגיעה לאלימות מצד הלקוחות. תחושת הבדידות הקשה, התלישות הקיומית והחרדה הבסיסית לקיומה ולשלומה הותירו אותה בתחושה שהיא "מותרת", מופקרת ולבד. לפגיעה זו משמעות עמוקה על מערך האמונות והתפיסות של מ' (עמ' 4 לתסקיר). כיום מ' חווה עצמה כחלשה, פגיעה, "שקופה" וחסרת ביטחון בעולם נצלני ולעיתים תוקפני ואכזר. אחת ההשלכות הקשות של הפגיעה היא בתחום החברתי והבינאישי. התייחסותה לגברים התאפיינה בסרקסטיות, חוסר אמון וחשדנות, "שקרנים", "נצלנים"

"צבועים". שירות המבחן מעריך כי נוכח תפיסותיה כמתואר, היא עלולה לחוות בעתיד קשיים באינטראקציות חברתיות, תוך תפיסה סטריאוטיפית שהיא גיבשה ומסייעת לה ליצור "סדר" בעולמה המבולבל והפגוע. לדברי שירות המבחן, מ' מתמודדת עם תחושות של בושה, עלבון, כעס ושנאה אותן היא נושאת לכל מערכת יחסים חדשה, השפעות שעלולות להיות הרסניות במיוחד עבור מ' (עמ' 5 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, על אף שהפגיעה במ' התרחשה בתקופה מצומצמת יחסית, מ' סובלת מפגיעות נרחבות במישורי החיים השונים. בעקבות מאפייני הפגיעה ובמהלכה, התלות המוחלטת התפקודית והרגשית שבה הייתה נתונה, וכן מחיקת זהותה, מ' הפעילה באופן נוקשה מנגנוני הגנה של הדחקה וניתוק רגשי, והשימוש המאסיבי בהגנות אלה מעיד לדעת שירות המבחן על עומק הפגיעה שהיא חווה ועל עוצמת האיום שיש בכך על אישיותה, דימויה העצמי, תפיסות העולם והסביבה, ותפקודה. שירות המבחן המליץ, כי בין יתר רכיבי הענישה, יוטל על הנאשמים פיצוי כספי משמעותי למ' (עמ' 6 לתסקיר).

מתוך תסקיר נפגעת העבירה ל' מהאישום הרביעי, מיום 5.6.16 - ל' בת 28, אזרחית אוקראינה. שירות המבחן התרשם כי המפגש היה עמוס לל' מבחינה רגשית, בין היתר בשל הקושי לגעת בזיכרונות הטראומטיים, אולם היא בחרה לשתף פעולה מתוך החשיבות שהיא מייחסת לעשיית הצדק בעניינה (עמ' 2 לתסקיר). ל' הרגישה שנוצלה ורומתה, ולדברי שירות המבחן מדובר בתחום נזק שפגע קשות, בהמשך, באמון של ל' בבני אדם. ל' מסרה כי האמינה ביכולתה לבחור לעזוב בכל רגע נתון, אולם עקב היותה זרה בישראל, ללא ידיעת השפה וללא מערכות תמיכה, והיותה נתונה במצב קיצוני של חוסר אונים, בחרה להישאר בדירתו של הנאשם (עמ' 3 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי ל' חשה עצמה תלויה ולכודה בדירתו של נאשם 1, כמציאות של שבי פסיכולוגי. על מנת לשרוד את המציאות הטראומטית, ל' פעלה באמצעות השימוש במנגנוני הגנה הישרדותיים של ניתוק ופיצול. לתיאוריה, ל' נאלצה להתאים עצמה לדרישות הנאשם, וויתרה על צרכיה ורצונותיה האישיים, תוך ביטול חלקים מאישיותה ונישול עצמאותה. בנוסף, ל' גם נותרה עם רוח כספי זעום, דבר שהגביר את תחושת הייאוש, התלות שלה בנאשם ובריצויו. בכך נמנעה ממנה חוויה של שליטה ותקווה כי ביכולתה להיחלץ מהמצב אליו נקלעה. לדברי שירות המבחן מדובר בתחום נזק אשר תרם להתפתחות של רגשות אשמה ותסכול. ההתמודדות עם חווית ההשפלה, הרמיסה והמחיקה, עקב שירותי המין שנאלצה לספק, ערערו את הדימוי העצמי והתפיסה העצמית של ל', כמי שאין לה מה לתת ולתרום מעבר לחיצוניות האטרקטיבית, והדבר גרם לה להפעיל מנגנון של הסתרה, מפני עצמה ומפני אחרים, במטרה למנוע מגע עם התכנים הקשים והכואבים. בכך יצרה לעצמה ל' אישיות מדומה ושקרית והסתירה את הדברים ממשפחתה על רקע הרצון לגונן עליהם מפני מציאות חייה. במצב זה מנעה ל' מעצמה יכולת לזכות בתמיכה והכלה וייתכן אף עידוד וסיוע (עמ' 4 לתסקיר). ל' תיארה מבוכה והשפלה בזמן ה"בדיקה" שערך לה נאשם 2, כאשר בחן את גופה. עוד תיארה ל' כי נעשתה צינית וחסרת אמון באנשים ובעולם, משום שחוותה את הצביעות של אנשים "נורמטיביים" שצרכו את שירותיה. אחת החוויות הקשות שזכורות לה מתקופת העסקתה הינה תחושת רעב, בהיעדר זמן ומקום לאכול במהלך היום. ל' תיארה את חווית ההחפצה וחוסר הנראות כאדם בעל צרכים ורצונות, והיא חשה עצמה כאובייקט לסיפוק צרכיהם של הנאשמים והלקוחות. שירות המבחן התרשם כי ל' חשה בושה, על כן מחפשת דרך לטשטש את הכאב באמצעות שימוש ב"מסכות" ויצירת זהות בדויה, וזאת כדי לצמצם סיכון להתמודדות עם המכאובים הקשים ועם כל מה שעברה בתקופת העסקתה על ידי הנאשמים, כחוויה מנמיכה ודורסנית. לדברי שירות המבחן, במהלך ביקורה בביתה באוקראינה נחשפה ל' לשמועות ורכילות בנוגע לעצמה ולעיסוקה בארץ, מה שהעמיד אותה בעמדה מתגוננת וחלשה. להערכת שירות המבחן, רצונה להישאר בארץ נובע בין היתר מפני החשש

שעתידה ותדמיתה עלולים להיפגע עקב השמועות אודותיה, במידה ותחזור לאוקראינה. מדובר בתחום נזק משמעותי של אובדן זהות ושייכות למולדת, הישארות במקום בו מרגישה שאינה מזוהה ואינה שייכת, אלא מסיבות של פחד ואין מוצא. זהו מצב שלעולם תרגיש בו תלישות, זרות, ניכור והיעדר תחושת השתייכות, כצורך קיומי בסיסי. להערכת העו"ס המטפלת בל' במקלט, נפגעה יכולתה לתת אמון בגורמים רשמיים ובגורמי טיפול, להיפתח, לשתף ולהיעזר גם ברמה הרגשית. היא נוהגת בהסתרה מתוך בושה ומתוך הצורך בשליטה, דבר הפוגע באוטנטיות של הקשרים שהיא מנהלת, לרבות קשר טיפולי (עמ' 6 לתסקיר). להערכת שירות המבחן, הפגיעה בל', שהינה במעמד של עובדת זרה כיום, המתמודדת עם קשיים הנלווים למעמד זה, לרבות היותה זרה בארץ, ללא ידיעת השפה, ומאפיינים של תרבות המוצא, מקשים על תהליך ההחלמה והשיקום הנדרש במצבה. שירות המבחן מעריך כי לאורך זמן, כוחותיה עלולים להיחלש וכל טלטלה או שינוי עלולים להביא לניפוח וקריסה של האיוון העדין והשביר אותו היא מנסה להציג (עמ' 7 לתסקיר). שירות המבחן סבור כי ענישה שתיתן ביטוי לחומרת הפגיעות והנזקים, עשויה לתרום לתחושת הביטחון והמוגנות שלה. שירות המבחן ממליץ כי כחלק מרכיבי הענישה, יוטל על הנאשמים פיצוי (עמ' 8 לתסקיר).

מתוך תסקיר נפגעת העבירה ו' מהאישום החמישי, מיום 5.6.16 - ו', בת 26, אזרחית אוקראינה. לדברי שירות המבחן ו' פרסה את קורות חייה, לרבות נסיבות הפגיעה ומאפייניה (עמ' 2 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, אחד המרכיבים הקשים שאיתם ו' מתמודדת הוא ניצול מצבה האישי, את המצוקה וחוסר האונים שלה באותה עת ומעמדה בארץ (עמ' 3 לתסקיר). לדברי שירות המבחן הושלה ממנה חלק מזהותה ומאישיותה, והנאשם הותיר אותה לא מוגנת אל מול המצוקה בה הייתה שרויה. במהרה ו' מצאה עצמה תלויה לחלוטין בנאשם. היא תיארה חוויה משפילה. להערכת שירות המבחן, מדובר בתחום נזק משמעותי, הנאשם במעשיו ביטל את אישיותה, עצמאותה, תוך שרמס את תחושת הערך שלה כבת אנוש ואת רצונה החופשי, באופן ששיעבד אותה אליו, לצרכיו ולרצונותיו. השירותים שנדרשה לספק גרמו לה לתחושת גועל, סלידה ובחילה ונגדו את תפיסתה העצמית הנורמטיבית, עולמה וערכיה. לדבריה, הבהלה והחשש גרמו לה לשרת לקוחות רבים כדי להתרצות לדרישות. ו' סיפרה כי האווירה בביתו של נאשם 1 הייתה מאופיינת במתחים בינה לבין נשים נוספות, כאשר לעיתים חשה מנוצלת אף על ידן. ו' חשה אבודה, בלתי נראית, משותקת ולא מוגנת (עמ' 4 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי אופי השירותים שנדרשה לספק ללקוחות מהווה עבודה מקור לתחושות עמוקות במיוחד של בושה וכאב. ניתן להבין שכדרך להתמודד עם העיסוק במתן שירותי המין, ו' נאלצה להשתמש במנגנון הישרדותי של ניתוק ופיצול, מה שאיפשר לה לשרוד את המציאות הקשה והטראומטית. שירות המבחן מעריך כי השימוש במנגנון זה מסייע לו' להתנתק כדי לא לחוות את הכאב הנפשי המתלווה לזיכרונות הטראומטיים, ותחושות הבושה והאשמה (עמ' 5 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, ו' חשה עצמה מוחלשת, לכודה ושבויה. ו' ציינה בפני שירות המבחן את תחושת הבלבול שליוותה אותה, כאשר הדלת הייתה פתוחה והיא יכלה לצאת, אך לא עשתה כן. שירות המבחן מעריך כי מדובר בדינמיקה של שבי פסיכולוגי. לדברי שירות המבחן מדובר בתחום נזק רחב, אשר הגביר את הקושי של ו' לתת אמון בסובבים, מה שמגביר כיום את תחושת חוסר השייכות, השונות והבדידות (עמ' 5 לתסקיר). ו' הרגישה עצמה מנוצלת גם מבחינה כלכלית, והרווח היווה עבורה צורך הישרדותי וקיומי, וכן ראתה בו אמצעי באמצעותו יכולה לתכנן את העזיבה שלה. אולם, בעצם חלוקתו ונישולה מתחושות של כוח, וביניהן גם כוח כספי, תחושת הייאוש וחוסר האונים התגברה, כמו גם אובדן התקווה שיש בכוחה לשלוט בגורלה, "לקום" ולעזוב. היחס שספגה ו' מהנאשמים העצים את תחושת ההחפצה. ו' תיארה כי סבלה מעייפות פיזית ונפשית קשה, מצבי רוח דיכאוניים וביטויים כמו

רעשים באוזניים, כאבים שונים והיעדר תיאבון. לדברי שירות המבחן תופעות אלה מוכרות בספרות כממשיכות גם לאחר העיסוק בזנות ומדובר בתחום נזק משמעותי בחייה (עמ' 6 לתסקיר). העו"ס במקלט התרשמה מקווים ילדותיים ושל תמימות בהתנהגותה, שנוצלו, עד כדי החלשתה והבאתה למצב של כניעה והתאמה לנאשם והיענות לרצונותיו. שירות המבחן סבור כי מדובר באחת ההשלכות הקשות של פגיעות הנאשמים בשחזור החוויה של חולשה ושניתנת לניצול. כל אלה גרמו לפגיעה בדימוי העצמי ובתחושת הערך שלה וביססו את השימוש במנגנון של ריצוי כמנגנון הישרדותי, גם במחיר של ביטול עצמי, מול תחושת הפחד והחרדה, בשל מצבה ומעמדה בישראל (עמ' 6-7 לתסקיר). באשר ליחסיה עם בן זוגה ומשפחתה בעניין הפגיעות-ראו פירוט בעמ' 7-8 לתסקיר. לדבריה של ו' רק לאחרונה החלה להרגיש שמצליחה, במידה מסוימת וראשונית, להתחזק ולמצוא עיסוקים שיש להם השפעה מרגיעה עליה, והיא מאמינה שביכולתה לשקם את עצמה לאורך זמן. להערכת שירות המבחן, פגיעתם של הנאשמים הותירו את ו' עם חוויה קשה של אובדן שליטה ופגיעה באמון שלה, בעצמה ובסביבתה. ניכר כי ו' משקיעה מאמצים כדי לא להיות במגע עם הזיכרונות הטראומטיים, הימנעות ששואבת ממנה כוחות ומשאבים רבים (עמ' 8 לתסקיר). להערכת שירות המבחן ו' בעלת כוחות טובים שמסייעים לה לתפקד, אולם השימוש הממושך במנגנוני ההגנה של הדחקה וניתוק, יש בו כדי להחליש את כוחותיה לאורך זמן, ומצבה הרגשי והתפקודי עלול להתדרדר במצבי לחץ ומשבר ובשלבים של מעברים בחייה. ו' מתמודדת עם המשמעותיות השונות של מעבר למדינה חדשה, ללא מעמד קבע, ללא שפה, אמצעים ומערכות תמיכה, ובתנאים אלה, פגיעות הנאשמים ומאפייני המעשים גרמו לו' נזקים קשים במיוחד ולהם השפעה על חייה ועל הסיכוי להליך של החלמה. לדברי שירות המבחן, ו' זקוקה לסיוע מקצועי, אך לאור מצבה ועמדתה לא ניתן לבחון כיוון זה. שירות המבחן ממליץ כי כחלק מרכיבי הענישה יוטל על הנאשמים רכיב של פיצוי משמעותי (עמ' 9 לתסקיר).

ראיות ההגנה:

עה/1 לנאשם 1, אלינה שטרימר (עמ' 22-23 לפר'): אחותו של נאשם 1. לדבריה, לפני 11 שנים אמה שלהם נפטרה. נאשם 1 עבד בעבודות כמו שמירה, ותמיד דאג לבית, כנראה בשנים האחרונות הרגיש לחץ נפשי ומחוייבות לבית וכנראה סטה מהמסלול הנכון. לדבריה, היא לא חושבת שלא מגיעה לנאשם 1 הזדמנות נוספת. אבא שלה חלה והוא לא יכול היה לתת יותר מדי מעצמו ואז נאשם 1 נתן יותר מעצמו כדי לתחזק את הבית. בתקופת כתב האישום היא התגוררה עם נאשם 1 בבית, והרגישה שהוא יותר בלחץ נפשי.

עה/2 לנאשם 1, יוכי בן סימון (עמ' 23 לפר'): העדה הכירה את נאשם 1 דרך מכר משותף של נאשם 1 ובעלה בבית הכנסת, לפני 10 שנים. באותה תקופה העדה עברה תאונת דרכים מאוד קשה. באותה שנה שניהם עברו משבר, נאשם 1 איבד את אימו. לדבריה, נאשם 1 הוא אדם שעוזר לזולת, הוא עזר לה בבתי חולים, קניות, היא היתה עם ילד קטן, ונאשם 1 הוציא אותו מבית ספר, מחוגים והוא נקשר מאוד למשפחה, וגם לחמותה, שהיא עיוורת, נאשם 1 עזר לה. כולה תקווה שהם יעזרו לו כשהוא יצא מהמשבר הזה, ויפתח דרך חיים חדשה.

עה/1 לנאשם 2, קרין נוראל (עמ' 23 לפר'): אחותו של נאשם 2. לדבריה, היא רואת חשבון במקצועה. הם משפחה נורמטיבית, וכשנודע לה לראשונה על המעצר של נאשם 2, היא היתה בהלם. נאשם 2 הוא ילד טוב, וזה לא הסתדר לה עם האופי שלו ועם החינוך שקיבלו בבית ועם הסביבה שגדלו בה. היא יודעת שנאשם 2 עשה מעשים חמורים, הם לא מקלים ראש במעשים שהוא עשה. היא מלווה

את נאשם 2 כל התקופה הזו. היא מרכינה את ראשה בפני המתלוננות. העדה ביקשה מבית המשפט להתחשב בנאשם 2, היא יודעת שנאשם 2 מתחרט על המעשים שלו. הם משפחה מגובשת, הם רוצים לשקם אותו ולתת לו הזדמנות נוספת.

עה/2 לנאשם 2, אמיר נוראל (עמ' 24 לפר'): בעלה של אחותו של נאשם 2 (קרין). לדבריו, הוא רואה חשבון. העד מכיר את נאשם 2 למעלה מ-15 שנה. משפחה נורמטיבית. הוא מכיר את נאשם 2 שהוא אדם טוב לבריות, לא מסוגל לפגוע, נעים. מחכים שנאשם 2 ישוב הביתה, יש להם את היכולות להיות חלק מהשיקום שלו. העד חושב שנאשם 2 יודע מהי דרך הישר ורוצה מאוד לחזור לחיים הרגילים שלו.

עה/3 לנאשם 2, אסתר בן ארי (עמ' 24-25 לפר'): אימו של נאשם 2. לדבריה, נאשם 2 בתור ילד היה תלמיד טוב, למד במכללת הייטק, לאחר מכן עסק בהפקות ויחסי ציבור. לא התחבר לה שהודיעו לה שעצרו את נאשם 2. יש בה עצב כלפי המתלוננות, כלפי המשפחה. היא מלווה את נאשם 2 יום ביום בטלפון. היא רואה את השינוי שחל בנאשם 2, בהתחלה זה היה קשה, וחל בו שינוי והוא הבין מה הוא עשה למתלוננות. לדברי העדה, נאשם 2 עשה ב-2011 יום כיף לבית החוסה לילדים במצוקה. בדצמבר 2013 נאשם 2 עשה לעמותת אתגרים, נכי צה"ל, יום התרמה בשיתוף של מכבי תל אביב, כדי לעזור להם לקדם את הספורט. לדבריה, היא רוצה לעזור לנאשם 2, הוא סובל בבית הכלא, היכו אותו. לדבריה, כשקרה המקרה עם נאשם 2 הנרות בבית כבו, היא מתהלכת ורע לה, השמיים נפלו לה על הראש. לדברי העדה, זו בושה מה שנאשם 2 עשה. כאמא, היא מתביישת כלפי בית המשפט, כלפי האנשים. גם התדמית של נאשם 2 נהרסה, זה פורסם בעיתונות, גם הם נפגעו וגם נאשם 2 נפגע.

עה/4 לנאשם 2, ניר דגני (עמ' 25-26 לפר'): העד הכיר את נאשם 2 בשנת 2001, הם חברים מאוד קרובים והעד זכה לבלות עם נאשם 2 המון שעות של חיי חברה. הוא הכיר את המשפחה הנפלאה. לדבריו, כתב האישום לא מתאר את האדם שהוא הכיר. הוא הכיר אדם שדאג לזולת. לדבריו, בתקופת האישומים הם לא היו בקשר הדוק. בשנת 2011 היה אירוע תרומה לילדים לעמותת אתגרים, העד היה עם נאשם 2 באירוע, וזכורה לו הנתנה שלו לחברה. העד ציין כי הוא לא מקל ראש בדברים שמיוחסים לנאשם 2 שהם חמורים, הוא מקווה שכשנאשם 2 יחזור, העד יוכל לקבל חזרה את הבחור שהוא הכיר.

עה/5 לנאשם 2, אסף חסון (עמ' 26 לפר'): לדבריו, הוא סמנכ"ל בחברה לפיתוח מציאות מדומה. העד מכיר את נאשם 2 מאז שהעד היה בן 20, באוניברסיטה, דרך ידידה משותפת. לדבריו, נאשם 2 תמיד נראה לו ילד טוב ותמיד היו מסתובבים במסיבות. לפני כשנתיים הם חשבו לעשות אתר אינטרנט ביחד למכירת בשמים, בסופו של דבר זה לא יצא לפועל. לדבי העד הוא מבין שנאשם 2 מואשם באישומים מאוד קשים ונוראיים, הוא קרא בעיתון והיה מזועזע.

עה/6 לנאשם 2, עו"ד אלון גוונדשניידר (עמ' 26 לפר'): שכנו של נאשם 2. לדבריו, מכיר את נאשם 2 כ-8 שנים. נאשם 2 עסק בפרסום ותמיד עזר כמה שאפשר. נאשם 2 תמיד היה שקט, מספיק לדבר איתו משפט אחד ומיד מתאבלים בו. לדברי העד הוא מודע לאישומים הקשים, חשוב לו לנסות ולעזור כמה שאפשר לנאשם 2.

עה/7 לנאשם 2, תום בן ארי (עמ' 27 לפר'): אח חורג של נאשם 2. לדבריו, הוא לא היה מנחש שאפשר שנאשם 2 יגיע למצב כזה. נאשם 2 הוא אח טוב, הוא איש משפחה וזה לא מתאים לו (וראו גם את עדותה של **עה/8 לנאשם 2, שרון אסא** - עמ' 27 לפר').

ראיות הגנה מטעם נאשם 2 - הוגשו מסמכים בדבר נסיבות אישיות, ובהם: אישור רפואי, תעודת שחרור מצה"ל לפיו נאשם 2 שוחרר מטעמי בריאות, צילום תעודת הוקרה- תודה מטעם "ילדים בסיכוי", המועצה לילד החוסה, מכתב תודה מ"אתגרים" על איסוף תרומות, מכתב המלצה ממנכ"ל "קרקעות ישראל", מכתב המלצה ממנכ"ל משותף בחברת "טטרה פארם", מכתב לשב"ס מיום 1.5.16 מאת ב"כ של הנאשם בעניין תנאי כליאתו של נאשם 2, תמונות של נאשם 2 בהן הוא נראה חבול, תעודה מבית המעצר שנאשם 2 השתתף בשיעורים וסיים מבחן בהצלחה, ומכתב ממושרד עו"ד שכותרתו דרישה לפרעון חוב [התובעת הסתייגה ממכתב זה, ולדבריה לא זו הדרך להוכיח חובות כאלה או אחרים (עמ' 28 לפר' שו' 4-5)], ו- 5 כתבות מאתרי אינטרנט אודות תיק זה.

טיעוני הצדדים לעונש (תמצית העיקר):

טיעון התביעה לעונש (עמ' 28-32 לפר'): התובעת ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהנאשמים, שהמתחמים הינם בגין כל אישום, כשהתביעה מבקשת לגזור עונש כולל בגין כל האישומים. התובעת הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן. לדבריה, הנאשמים לא הסתפקו בהבאת הנשים והעסקתם, כי אם בדקו את הנשים וביצעו בהן את זממם. כעולה מכתב האישום המתוקן, מדובר בעבירות שבוצעו לאורך זמן, תוך תכנון והשקעה באיתור הנשים, הבאתן ארצה והפעלתן בארץ. התובעת ציינה כי כיום יש העדר הסממנים הקלאסיים של הסחר בנשים, ותנאי העסקתן של המתלוננות. ההחפצה של המתלוננות אינה מובהקת כפי שהייתה בעבר, ואולם ישנה חשיבות רבה להתמודד גם מול התופעה החדשה והמדאיגה הזו והקשה לאיתור ולחקירה. באשר לעבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם העסקה בזנות, הפנתה התובעת לע"פ 5863/10 גוטייר. לדבריה, פס"ד זה מתאר היטב את מה שקרה גם בתיק שבפנינו - הנשים הגיעו לארץ במצב פגיע כשהן ללא אשרת שהייה, ללא קרובים, ללא ידיעת השפה, ללא הכרת החוק והממסד. הן נותרו תלויות בנאשמים שבקלות הפכו אותן למנוצלות על ידם. התובעת ציינה כי בענייננו, היתה, ולא פעם אחת, גם הטעייה. לדברי התובעת, בתיק זה רואים את הפסקת השימוש האלים כנגד הנשים, ואולם, לדבריה, נראית עליית מדרגה לאור עבירות המין שבוצעו על ידי הנאשמים. התובעת ציינה כי דרגת אלימות וההחפצה לא עולה כדי סחר, ולכן לא הואשמו בכך. התובעת טענה כי על אף שהמעשים לכאורה אינם מצויים ברף העליון של החומרה, ושלא הופעלו אלימות, כוח או כפייה והן זכו "ליחס סביר", המעשים נעשו תוך ניצול מצוקתן הכלכלית של הנשים והפקת רווח כלכלי, אגב ניצול גופן. לדברי התובעת, המעשים המיוחסים לנאשמים מתארים תמונה קשה של ניצול ציני של נשים זרות חסרות אונים. לדברי התובעת, בעבירות המין שביצעו הנאשמים יש משנה תוקף לכיעור וההתייחסות המבזה שלהם לנשים, כפי שהובא בתסקירי הקורבן, וזאת גם ללא אלימות. לטענת התובעת, המצב הרעוע של כל אחת מהנשים היה ברור דיו, עת היו שוהות בלתי חוקיות בארץ, מצב זה אותו ניצלו הנאשמים, ההחפצה, בחירת שם כינוי לעבודה, קביעת מספר הלקוחות וסדר היום לכל אחת מהנשים ועוד, כל אלה מביאים לנזק שסביר שכרגע קשה לאומדו, וזאת כמפורט לטענתה בתסקירי הקורבן, אליהם התובעת הפנתה.

באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירות, התייחסה התובעת לניצול נפגע העבירה ולניצול לרעה של מעמדו של הנאשם אל מול נפגע העבירה. לדברי התובעת, המחוקק התכוון בדיוק לסוג התיק שבפנינו. על הניצול של נפגעות העבירה ניתן ללמוד מתסקירי הקורבן, ואף מתסקירי הנאשמים. התובעת ציינה כי לדעתם בתיק זה היתה "עליית מדרגה" מהשנים האחרונות. התובעת הפנתה לפסיקה. באשר לעיסוקה של המתלוננת מהאישום השני בפעם הראשונה שהיא הגיעה ארצה, לדברי התובעת, אין לעיסוק זה

רלוונטיות, מאחר ונקבע בפסיקה שרצון של הנשים, גם אם היה כזה וגם אם לא, מה הן עשו לפני, לא רלוונטי אם רצו לעסוק בכך.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לדברי התובעת, ביחס לנאשם 1, אין ולו אחת מהאפשרויות שיועילו לו, ההיפך הוא. באשר לנאשם 2 לדברי התובעת יש לקחת אחריות ראשונית בלבד, וכן אין לנאשם 2 עבר פלילי. התובעת הפנתה לתסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, ולהמלצות הברורות, לדבריה, בתסקירים.

התובעת ציינה כי התביעה סבורה כי באשר לאישום הראשון, מתחם העונש ההולם, הן לגבי נאשם 1 והן לגבי נאשם 2, הינו בין 9 חודשי מאסר ועד שנתיים וחצי שנות מאסר. באשר לאישום השני, מתחם העונש ההולם לגבי נאשם 1, הוא בין 3 ל- 9 שנות מאסר, לגבי נאשם 2, מתחם העונש ההולם הוא בין 4 ל- 9 שנות מאסר. לגבי אישום שלישי, מתחם העונש ההולם לגבי נאשם 1, הוא בין 3 ל- 6 שנות מאסר, ולגבי נאשם 2 בין 3 ל- 8 שנות מאסר. באשר לאישום הרביעי, מתחם העונש ההולם לנאשם 1 הוא בין 3 ל- 7 שנות מאסר, ונאשם 2 בין 2 ל- 5 שנות מאסר. באשר לאישום החמישי, מתחם העונש ההולם לגבי שני הנאשמים הוא בין 2 ל- 5 שנות מאסר. התובעת ציינה כי בתוך המתחם התביעה עותרת למקם את הנאשמים ברף העליון, וביקשה מבית המשפט לשקול שני שיקולים נוספים, מלבד אלה הקשורים בביצוע העבירה- הרתעה אישית של שני הנאשמים והרתעת הרבים, כאשר בית המשפט נתבקש להשמיע את דברו ואת סלידתו מהעבירות הבזויות אותן עברו הנאשמים, ושיצא קול ברור וממשי שאינו משתמע לשתי פנים על התוצאות הכואבות למי שיבחר ללכת בדרכים הבזויות הללו. עוד ציינה התובעת, כי לכל אחד מהנאשמים הוצעו 5 מתחמים שונים, אך התביעה עותרת, ביחס לשני הנאשמים, לעונש שלא יפחת מ- 8 שנות מאסר, וזאת לאחר שהתביעה שקלה את כל ההבדלים ביניהם, ובסופו של דבר מצאה אותם לאור כלל העבירות, לאור העבר והעדור עבר, כשווים, ולכן העתירה לענישה זהה. כמו כן עתרה התובעת להטלת מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, ופיצוי משמעותי לכל אחת מהנפגעות, שיהיה בפיצוי זה כדי לסייע לשיקומן של הנשים ולו לתחילת הדרך, על הפגיעה העצומה והצורך בטיפולים. בנוסף, עתרה התביעה להטלת קנס, שיהיה בו כדי לפגוע בכיסם של הנאשמים, גם כדי לשתף את הרווח שהשיגו בחטא ולהביע את סלידת החברה.

התובעת ביקשה לנכות את ימי המעצר של הנאשמים - לגבי נאשם 1, 10 ימים החל מיום 23.6.15 ועד 2.7.15 ויום נוסף מה-29.7.15 עד יום 30.7.15. ומיום 27.11.15 ועד היום. לגבי נאשם 2 - החל מיום 5.7.15 ועד ליום 6.7.15 ובהמשך החל מיום 25.11.15 ועד היום. לדבריה, התביעה מסכימה כי ינוכו יומיים על התקופות של היממה.

טיעון ב"כ נאשם 1 לעונש (עמ' 32-36 לפר'): לדברי הסניגור, המתחמים אותם הציגה התביעה גבוהים מהפסיקה. לא מדובר במקרה שבפנינו בתיק של סחר בנשים, ולדבריו יש להתייחס בפרופורציה. הסניגור ציין כי הוא אינו מקל ראש בניצול נשים או ניצול החלש בכלל, ועבירות של ניצול אדם הן עבירות חמורות ביותר. הסניגור טען כי עבירות המין והסחר הקלאסיות, הן עבירות חמורות שנפגעות אותן נשים שמוברחות דרך הגבול, שמתייחסים אליהן כאל חפץ, לא נותנים להן חופש, שירותי המין שהן מספקות הם שירותי מין מלאים. לדבריו, לא בכדי יש הבדל משמעותי בעבירות מין הכוללות "חדירה" לגופה של האישה לבין עבירות מין שאינן כוללות חדירה מבחינת החומרה, וכנגזרת לכך יש לראות את העניין שלפנינו, כאשר שירותי המין שסיפקו הנשים לא כללו חילול גופן. לטענת הסניגור, העובדות המוסכמות על הצדדים ממחישות שבמכלול האירועים, מעשיו של נאשם 1 ממקמים אותו דווקא במדרג הנמוך של

העבירות ולא הגבוה. לדבריו, לא הייתה כליאה של הנשים, גם לא נלקחו הדרכונים, לא הייתה התעללות פיזית בהן, וזאת בניגוד למקרים רבים אחרים המצויים בפסיקה שהגישה התביעה. הסניגור התייחס לפס"ד של בית משפט השלום צ"א 1424-02-14, וכן הגיש מאמר, כשלדבריו במאמר מוצגות ארבע גישות לנושא הזנות.

באשר לעובדה המוסכמת על הצדדים, לפיה המתלוננת נשוא האישום השני הגיעה לארץ לראשונה לעסוק בצילומי פורנו, ציין הסניגור כי זו זכותה, זה לא מעלה ומוריד לעצם ביצוע העבירה, אך יש לטענתו קשר ישיר.

לדבריו, עובדות כתב האישום המתוקן והעובדות המוסכמות שונות מפסקי הדין אליהם הפנתה התביעה, ומתחם העונש ההולם ומיקומו של נאשם 1 במתחם נמוך בהרבה מהמתחמים שעתרה התביעה. באשר לפיצוי, טען הסניגור כי המתלוננת אינן אזרחית מדינת ישראל, הן זרות בישראל ושיקומן, ככל שיהא, לא יעשה במדינת ישראל, ועל כן, לדבריו, גובה הפיצוי צריך להיות פרופורציונאלי לפי המקום בו הן יהיו.

הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1, וציין את המצב הנפשי אליו נקלע נאשם 1 וההתדרדרות שחלה בו לאור פטירת אימו. עוד ציין כי לטעמו, בעובדה שאין הליך שיקומי עבור נאשם 1 בשירות המבחן, אין זה אומר שצריך להרחיקו מהחברה לזמן ארוך יותר. **נאשם 1** אמר (עמ' 39 לפר'): הוא מצטער על מה שקרה. הוא עבר משבר. מאוד קשה לו במקום שהוא נמצא, זה לא מקום בשבילו, הוא מבקש להתחיל חיים חדשים ולחזור למשפחה. מבקש לתת לו צ'אנס.

טיעון ב"כ נאשם 2 לעונש (עמ' 36-39 לפר'): לדברי הסניגור, לאחר מו"מ ארוך הגיעו הצדדים להסדר טיעון שיש בו, לדעתו, מרכיבים חשובים שמאפיינים כמזרח למערב תיק זה מתיקים אחרים, כמו גם מפסיקה שהגישה התביעה. הסניגור הפנה לעובדות המוסכמות. כמו כן, לדבריו, העבירות הן עבירות של מרות, ולא עבירות בניגוד להסכמה. הסניגור התייחס ואבחן את הפסיקה שהגישה התביעה. לטענת הסניגור, רף הענישה בפסיקה הוא בין עבודות שירות לשנתיים ברף התחתון, ובין שנה לשלוש ברף העליון, במקרים חמורים יותר. הסניגור ציין כי הנשים לא הוחזקו בתנאים של כליאה, התקופות היו מצומצמות והן היו בגירות, מעל גיל 25.

הסניגור טען כי מדובר בעבירות שבוצעו בזיקה אחת לשנייה, כל האישומים מהווים מסכת התרחשויות, עניין מרכזי אחד, ומתחם הענישה צריך להיות מתחם שיתייחס לכל העבירות, והפנה בהקשר זה לע"פ 1261/15.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען הסניגור לפגיעה של העונש בנאשם 2, גילו הצעיר, המעצר, והמסמכים שהוגשו, תרומתו לקהילה, נטילת האחריות, התסקיר שמדבר על שינוי וכן יש התחלה ראשונית לעניין הטיפול, חזרתו למוטב, מבין את הפסול. באשר לחסכון בזמן השיפוטי, הרי שנחסך הצורך בהעדת העדים, הימשכות ההליכים, ועוד. הסניגור ציין עוד כי נאשם 2 סובל מבעיות רפואיות, התנאים הקשים במעצר, התקיפה שעבר, אלימות בבית המעצר, כשלדברי הסניגור התנהלותו של נאשם 2 מראה שהוא התקדם, משתתף, ומקבל תעודות. כן ציין הסניגור כי לנאשם 2 אין עבר פלילי. הסניגור טען כי הבושה שנגרמה לנאשם 2 תלווה אותו וזה עונש קשה בפני עצמו. הסניגור טען לאכיפה בדרנית, לפיה נגד אדם בשם אלברט לא הוגש כתב אישום. באשר לפיצוי, טען הסניגור כי לא הוצגה תעודה רפואית או נזק פסיכולוגי שנגרם. הסניגור טען כי היה טוען ל- 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, שכן לטעמו נאשם 2 לא צריך לקבל עונש גבוה יותר, אך מכיוון שנאשם 2 יושב במעצר כבר 7 חודשים, זה העונש לו

הם עותרים. הסניגור ביקש להימנע מהטלת קנס ופיצוי. **נאשם 2** אמר (עמ' 40 לפר'): זו הפעם הראשונה שהוא עומד לדין, והוא מבטיח שזו גם הפעם האחרונה. הוא לוקח אחריות על המעשים ומביע חרטה עמוקה, כנה ואמיתית. הוא מבין את המעשים, יודע שהם חמורים והוא מתבייש במה שעשה. הוא מצטער ומבקש סליחה מהבנות, ומכל משפחתו. הוא מבקש מבית המשפט שיעשה איתו חסד ורחמים ויקל בעונשו, ככל האפשר. הוא למד את הלקח. הוא עבר תקופה מאוד קשה במאסר. יש לו התקפי חרדות, מועקה מכל מה שגרם למשפחתו.

דין וגזירת העונש:

הקשר ההדוק שבין הארועים נשוא מסכת העבירות שבכתב האישום - מתחם עונש הולם אחד:

בטרם אעבור לדין בגזירת העונש הקונקרטי של הנאשמים, יש לבחון האם יש לראות במסכת העבירות שלפנינו כ"ארוע אחד" או כ"מספר אירועים", וזאת בשים לב למבחן "הקשר ההדוק" בין האירועים, כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר, מיום 29.10.14). בית המשפט העליון כבר פסק בענין זה:

"אשר למהותו של אותו 'קשר הדוק' ציינה השופטת ברק-ארז כי "המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת", אך הוסיפה "כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)"... השופט פוגלמן הוסיף באותו ענין כי **"התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת"** (פסקה 2 לחוות-דעתו) [ע"פ 5668/13 מזרחי, מיום 17.3.16, בסע' 26 לפסה"ד].

בפרשת מזרחי דלעיל, שעסקה ב"הונאת פונזי", קבע בית המשפט העליון:

"אכן, מעשיו של המערער נעשו ביחס לנפגעים רבים, בזמנים שונים, במקומות מגוונים בפרק זמן ממושך של כ- 5 שנים, ואולם על-פי מבחן הקשר ההדוק אין בכך כדי להפוך את מעשיו של המערער לאירועים נפרדים רבים. זוהי הונאת 'פונזי', וכך יש לראותה. תוצאה זו נתמכת גם על-ידי שיקולים מעשיים, שכן סיווג מעשיו של המערער כאירועים נפרדים היה מחייב את בית המשפט לקבוע למעלה משמונים (!) מתחמי ענישה נפרדים (לכל אחד מן הנפגעים), וקשה להלום תוצאה כזאת, הדורשת מטבע הדברים זמן שיפוטי ומשאבים רבים...הנה כי כן, מעשיו של המערער עולים כדי אירוע אחד, ובהתאם - יש לקבוע מתחם עונש אחד בלבד... כאמור, מעשיו של המערער נעשו ביחס לנפגעים רבים, על פני תקופה ממושכת, ובמקומות שונים...מאחר שמדובר במעשים רבים המאופיינים בדמיון וחזרתיות, אזי שיקולי הלימה, כמו גם שיקולים מעשיים - כמפורט בדברי ההסבר לתזכיר שהובאו לעיל - מצדיקים לקבוע בענייננו מתחם עונש אחד...ב'שורה התחתונה' - הן לפי

מבחן 'הקשר ההדוק' שנקבע בפסיקה, הן לפי המבחנים המוצעים בתזכיר - די בקביעת מתחם עונש אחד בלבד" (שם, בסע' 29-31 לפסה"ד).

ובענייננו: הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן (במ/1), הכולל חמישה אישומים. אף שהעבירות בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה, וכלפי ארבע מתלוננות, הרי שלמיקרא כתב האישום המתוקן עולה קיומו של "קשר הדוק" בין מעשי הנאשמים, שכן הם חלק מאותה תכנית עבריינית, מדובר במעשים רבים המאופיינים בדמיון ובחזרתיות, וגם שיקולי הלימה, כמו גם שיקולים מעשיים מצדיקים לקבוע בענייננו מתחם עונש הולם אחד. מה גם שהפסיקה בעבירות מהסוג שעברו הנאשמים מתייחסת גם היא לריבוי מקרים, כפי שרכיב זה מתקיים גם בעניין שלפנינו. אקבע אפוא להלן מתחם עונש הולם עבור כל אחד משני הנאשמים, בהתאם לעקרון ההלימה, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ב, 40ג(א) לחוק]. כל זאת, תוך התחשבות, בין השאר, במספר העבירות, תדירותן, הזיקה ביניהן, ושמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמתם של הנאשמים לבין תקופת המאסר שעל הנאשמים לשאת [סע' 40ג לחוק].

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות:

אין צורך להכביר מילים אשר למידת חומרתן של העבירות אותן ביצעו הנאשמים. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים חברתיים בדמות אוטונומיית הפרט על גופו, בכבודן ובנפשן של הנשים, ובאינטימיות המקודשת להן. המערערים גרמו לנפגעות העבירה לעזוב את מדינתן לטובת העיסוק בזנות בארץ, והפיקו רווחים אגב ניצול גופן, וגרמו למתלוננות להיות במצב פגיע במיוחד, בהיותן במדינה זרה. בית המשפט העליון אמר את דברו באשר לסוג העבירות בהן הורשעו הנאשמים. כך, למשל, נאמר באשר לעבירת הסרסרות למעשי זנות:

"...סרסרות למעשי זנות היא מן המכוערים שבמעשי אדם. מעשים מכוערים עושים אנשים מכוערים, פאראזיטים אנושיים - שמא נאמר תת אנושיים - שהמחוקק הורנו כי יש וראוי להיפרע מהם..." (רע"פ 1976/15 לויצקי, מיום 24.3.15, בסע' 9 לפסה"ד).

באשר לעבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, נאמר:

"הוראות העבירה דנן מיועדות להגן על נפגעי העבירה מפני ניצולם בידי אלה הגורמים להם לעזוב את מקום מגוריהם לשם עיסוק בזנות ומפני חשיפתם בנסיבות אלה למצב פגיע במיוחד בשל קשיי שפה, חוסר התמצאות וניתוק מן הקרובים העלול להופכם "טרף קל" לא רק לצורך עיסוק בזנות בתנאי מחיה לא נאותים תוך שלילת חופש התנועה שלהם אלא גם לצורך סחר בהם" [ע"פ 5863/10 גוטייר, מיום 11.7.11, בסע' 12 לפסה"ד].

ועוד נאמר בהקשר לעבירה זו דלעיל:

"מי ש"גורם" לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר..." לשם העסקתו

בזנות"...נוטל חלק ביצירת תשתית לפעילותה של "תעשיית" הזנות ובפיתוח ענפי "ייבוא" ו"יצוא" לתעשייה זו על כל ההשלכות השליליות שיש לכך, בין היתר, מבחינת יכולתן של המדינות הנוגעות בדבר להתמודד עם התופעה ולמגרה. מנקודת ראותם של נפגעי העבירה...יש במעשה זה "חומרה מיוחדת בשל הרחקתו של אדם מארץ מגוריו, לעיתים תוך עזיבת משפחתו וחבריו, כשמשאירים אותו במצב פגיע במדינה זרה, שבה סיכוייו לשנות את מצבו פחותים". אכן, ההנחה כי מי שעוסק בזנות הרחק ממקום מגוריו יתקשה להיחלץ מ"מעגל הזנות", בין היתר בשל קשיי השפה, היעדר יכולת להתמצא בסביבה והנתק מן המשפחה והחברים, היא הנחה שטעמיה עמה" [שם, בסע' 11 לפסה"ד].

ובמקום אחר נאמרו בבית המשפט העליון, עוד דברים היפים גם הם לענייננו:

"אין צורך להרחיב את הדיבור על החומרה הניבטת ממעשיו של המערער. הגם שהמעשים אינם נמצאים ברף העליון של החומרה, באשר לא הופעלו כלפי הנשים אלימות, כוח או כפייה והן זכו ליחס סביר באופן יחסי מידי המערער ושותפיו, הרי שבמעשיהם ניצלו המערער ושותפיו את מצוקתן הכלכלית של הנשים, גרמו להן לעזוב את מולדתן לטובת עיסוק בזנות בארץ זרה והפיקו רווחים אגב ניצול גופן. במעשים אלה נטל המערער חלק בתעשיית הזנות הבינלאומית, הקשורה בטבורה לתופעת הסחר בבני אדם והמזינה אותה..." [ע"פ 7924/12 הרצריקן, מיום 11.2.13, בסע' 5 לפסה"ד; וראו עוד ככלל בסוגיה: ע"פ 10545/04 אלדנקו, מיום 6.2.06, בסע' ו' לפסה"ד].

באשר לעבירות המין שביצעו הנאשמים תוך ניצול מרות, הרי שהחוק מבקש למנוע ניצול מצב אי שוויוני בין שני צדדים, לביצוע עבירות מין. כפי שנאמר על ידי בית המשפט העליון:

"האיסור על ניצול יחסי מרות מצוי בהסדרים שונים בדין הפלילי, ובין היתר בהקשר של בעילה אסורה בהסכמה, מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות...איסור זה מבקש למנוע מצב בו צד למערכת יחסים היררכית, בלתי-שוויונית, עושה שימוש לרעה בכוחו, מעמדו או סמכותו כלפי צד אחר, המצוי בעמדה נחותה ממנו, הכפוף לו או התלוי בו, לשם קבלת טובות הנאה מיניות...ניצול יחסי מרות פוגע פגיעה קשה בכבוד האדם של הנפגע ובאוטונומיית הרצון שלו, כאשר הממונה מתייחס אליו כאל "אובייקט מיני ג' דא, מכשיר לסיפוק דחפים, ורומס הוא את כבודו ואת רצונו החופשי" (ע"פ 10489/06 עופר, מיום 14.1.10, בסע' 46 לפסה"ד).

ועוד בהקשר זה:

"המשותף לעבירות מין המתבצעות בנסיבות של ניצול מרות הוא במערכת היחסים שבין מבצע העבירה ובין קורבנה. קשר זה מאופיין ככזה ששותפים לו שניים שאינם שווים במעמדם ובסמכויותיהם, ואשר במסגרתו צד אחד נהנה מיתרונות יחסיים משמעותיים על פני הצד האחר...המחוקק ביקש אפוא למנוע מאנשים המחזיקים בכוח ובסמכות כלפי אנשים אחרים...לעשות שימוש לרעה בכוח סמכותם כלפי אלו

הנמצאים בעמדת נחיתות לעומתם, הכפופים להם או התלויים בהם, לצורך קבלת טובות הנאה מיניות. הוא ביקש למנוע ניצול בלתי הוגן של סמכות שיש בו כדי לעוות את אוטונומיית הרצון של הקרבן ולהכפיפה למאוויו של בעל הסמכות" (ע"פ 9256/04 נוי, מיום 10.8.05, בסע' 14 לפסה"ד).

מידת הפגיעה בערכים החברתיים:

מעשיהם של הנאשמים פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן (במ/1), בו הם הודו; הנאשמים החזיקו מקומות לשם זנות, נאשם 1 גרם ל- 3 נשים לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות, כאשר במקרה אחד נאשם 2 סייע לו בכך, נאשם 2 הביא 4 נשים לידי עיסוק בזנות, תוך שנאשם 1 סייע לו בשני מקרים בכך, ובשני מקרים הביא את הנשים לידי עיסוק בזנות. כמו כן הנאשמים הורשעו בסרסרות לזנות. נאשם 1 אף הורשע בעבירה של מעשה מגונה כלפי מתלוננת אחת, בעוד שנאשם 2 אף הורשע בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום במתלוננת אחת, ובעבירה של מעשה מגונה במתלוננת אחרת. הפגיעה בערכים החברתיים דלעיל, היא אפוא קשה ומשמעותית, ומתפרשת על פני התקופה שבה הנאשמים ביצעו את העבירות, כלפי ארבע מתלוננות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ט(א) לחוק]:

התכנון שקדם לביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(1) לחוק]: כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), הנאשמים סיכמו כי נאשם 1 יביא נשים אל מדינת ישראל, על מנת שתספקנה שירותי מין לגברים תמורת תשלום ונאשם 2 יסייע לו בכך. כמו כן סיכמו הנאשמים להביאן לידי עיסוק בזנות תוך ניצול יחסי מרות ומצוקה כלכלית או נפשית, ולקבל חלק מדמי האתנן שניתן לכל אחת מהנשים, בעד מעשה הזנות. במסגרת הסיכום, פעל כל אחד מהנאשמים והיה אחראי לביצוע פעולות מסוימות, הכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן ולעיל. מדובר בעבירות שבוצעו לאורך זמן, תוך תכנון, וביצוע התכנון, באיתור הנשים, הבאתן ארצה והפעלתן בארץ, וזאת במקומות אותם ניהלו והחזיקו הנאשמים לשם עיסוק המתלוננות בזנות.

חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(2) לחוק]: כמפורט בכתב האישום המתוקן ולעיל (בתמצית): נאשם 1 יצר קשר עם הנשים באמצעות אתרי אינטרנט, והניע אותן להגיע לישראל. נאשם 2 החזיק וניהל מקומות לעיסוק בזנות ברמת גן, ובבת ים. כמו כן נאשם 1 החזיק וניהל מקום לעיסוק בזנות בבת ים. לאחר שהנשים הגיעו לישראל, הודיע להן נאשם 1 שהן עובדות באחת מהדירות שהחזיק וניהל נאשם 2, ונאשם 2 הודיע להן את תנאי אספקת שירותי המין בניהולם של הנאשמים. הנאשמים החזיקו מקומות לשם זנות, נאשם 1 גרם ל- 3 נשים לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות, כאשר במקרה אחד נאשם 2 סייע לו בכך, נאשם 2 הביא 4 נשים לידי עיסוק בזנות, תוך שנאשם 1 סייע לו בשני מקרים בכך, ובשני מקרים הביא את הנשים לידי עיסוק בזנות. כמו כן הנאשמים הורשעו בסרסרות לזנות. נאשם 1 אף הורשע בעבירה של מעשה מגונה כלפי מתלוננת אחת, בעוד שנאשם 2 אף הורשע בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום במתלוננת אחת, ובעבירה של מעשה מגונה במתלוננת אחרת, והכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן (במ/1) לגבי כל נאשם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(4) לחוק]: אודות הנזק המשמעותי הרב שנגרם לארבע המתלוננות, ניתן ללמוד בהרחבה מתסקירי נפגעות העבירה, כפי שפורט לעיל; ובתמצית: מתוך **תסקיר נפגעת העבירה י' מיום 30.5.16, המתלוננת שבאישום השני** - לדברי שירות המבחן, כבודה העצמי

של י' נרמס והופקר, חירותה ואנושיותה נגזלו ממנה והיא נותרה חלשה וחסרת אונים (עמ' 3 לתסקיר). הניצול והדיכוי הקשה שממנו סבלה השפיעו על תפיסתה את העולם כעויין, פוגעני ונצלני שבו היא לא יותר מכלי עבור אחרים להשגת מטרותיהם, צרכיהם ודחפיהם המיניים. מתוך תפיסה זו, היא מתקשה לתת אמון, לבקש או לקבל עזרה בעת הצורך. מהתסקיר עולה כי י' נקלטה במקלט במצב רגשי משברי וקשה. היא הייתה מכונסת בעצמה, בוכה ללא הפסק ימים כלילות, כמי שעולמה חרב עליה והיא לא יכולה לתת מילים לתחושותיה הקשות (עמ' 5 לתסקיר). שירות המבחן ציין כי הפגיעות המיניות שעברה י' תוך ניצול מצבה והמצוקה הכלכלית שבה הייתה נתונה, הותירו אותה כיום שבורה, אבודה, כואבת וחרדה (עמ' 6 לתסקיר). **מתוך תסקיר נפגעת העבירה מ' מיום 31.5.16, המתלוננת שבאישום השלישי - מ' תיארה בפני שירות המבחן כי הימים בהם סיפקה את שירותי המין, הותירו אותה בתחושות של בלבול, נבגדות, ביזוי, ניצול ופגיעה בתחומי חייה השונים (עמ' 1 לתסקיר). תחושת הבדידות הקשה, התלישות הקיומית והחרדה הבסיסית לקיומה ולשלומה הותירו אותה בתחושה שהיא "מותרת", מופקרת ולבד. לפגיעה זו משמעות עמוקה על מערך האמונות והתפיסות של מ' (עמ' 4 לתסקיר). כיום מ' חווה עצמה כחלשה, פגיעה, "שקופה" וחסרת ביטחון בעולם נצלני ולעיתים תוקפני ואכזר. לדברי שירות המבחן, מ' מתמודדת עם תחושות של בושה, עלבון, כעס ושנאה אותן היא נושאת לכל מערכת יחסים חדשה, השפעות שעלולות להיות הרסניות במיוחד עבור מ' (עמ' 5 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, על אף שהפגיעה במ' התרחשה בתקופה מצומצמת יחסית, מ' סובלת מפגיעות נרחבות במישורי החיים השונים (עמ' 6 לתסקיר). **מתוך תסקיר נפגעת העבירה ל' מיום 5.6.16, המתלוננת שבאישום הרביעי - ל' הרגישה שנוצלה ורומתה, ולדברי שירות המבחן מדובר בתחום נזק שפגע קשות, בהמשך, באמון של ל' בבני אדם (עמ' 3 לתסקיר). ההתמודדות עם חווית ההשפלה, הרמיסה והמחיקה, עקב שירותי המין שנאלצה לספק, ערערו את הדימוי העצמי והתפיסה העצמית של ל', כמי שאין לה מה לתת ולתרום מעבר לחיצוניות האטרקטיבית, והדבר גרם לה להפעיל מנגנון של הסתרה, מפני עצמה ומפני אחרים, במטרה למנוע מגע עם התכנים הקשים והכואבים. בכך יצרה לעצמה ל' אישיות מדומה ושקרית. במצב זה מנעה ל' מעצמה יכולת לזכות בתמיכה והכלה וייתכן אף עידוד וסיוע (סע' 4 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי ל' חשה בושה, על כן מחפשת דרך לטשטש את הכאב באמצעות שימוש ב"מסכות" ויצירת זהות בדויה, וזאת כדי לצמצם סיכון להתמודדות עם המכאובים הקשים ועם כל מה שעברה בתקופת העסקתה על ידי הנאשמים, כחוויה מנמיכה ודורסנית. להערכת שירות המבחן, רצונה להישאר בארץ נובע בין היתר מפני החשש שעתידיה ותדמיתה עלולים להיפגע עקב השמועות אודותיה, במידה ותחזור לאוקראינה. מדובר בתחום נזק משמעותי של אובדן זהות ושייכות למולדת, הישארות במקום בו מרגישה שאינה מזוהה ואינה שייכת, אלא מסיבות של פחד ואין מוצא (עמ' 6 לתסקיר). **מתוך תסקיר נפגעת העבירה ו' מיום 5.6.16, המתלוננת שבאישום החמישי - ל' לדברי שירות המבחן, אחד המרכיבים הקשים שאיתם ו' מתמודדת הוא ניצול מצבה האישי, המצוקה וחסר האונים שלה באותה עת ומעמדה בארץ (עמ' 3 לתסקיר). לדברי שירות המבחן הושלו ממנה חלק מזהותה ומאישיותה, והנאשם הותיר אותה לא מוגנת אל מול המצוקה בה הייתה שרויה. היא תיארה חוויה משפילה. להערכת שירות המבחן, מדובר בתחום נזק משמעותי; הנאשם במעשיו ביטל את אישיותה, עצמאותה, תוך שרמס את תחושת הערך שלה כבת אנוש ואת רצונה החופשי, באופן ששיעבד אותה אליו, לצרכיו ולרצונותיו. השירותים שנדרשה לספק גרמו לה לתחושת גועל, סלידה ובחילה ונגדו את תפיסתה העצמית הנורמטיבית, עולמה וערכיה. ו' חשה אבודה, בלתי נראית, משותקת ולא מוגנת (עמ' 4 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי אופי השירותים שנדרשה לספק ללקוחות מהווה עבורה מקור לתחושות עמוקות במיוחד של בושה וכאב.******

לדברי שירות המבחן, ו' חשה עצמה מוחלשת, לכודה ושבויה (עמ' 5 לתסקיר). היחס שספגה ו' מהנאשמים העצים את תחושת ההחפצה (עמ' 6 לתסקיר). להערכת שירות המבחן, פגיעתם של הנאשמים הותירו את ו' עם חוויה קשה של אובדן שליטה ופגיעה באמון שלה, בעצמה ובסביבתה (עמ' 8 לתסקיר). ו' מתמודדת עם המשמעותיות השונות של מעבר למדינה חדשה, ללא מעמד קבע, ללא שפה, אמצעים ומערכות תמיכה, ובתנאים אלה, פגיעות הנאשמים ומאפייני המעשים גרמו לו' נזקים קשים במיוחד ולהם השפעה על חייה ועל הסיכוי להליך של החלמה (עמ' 9 לתסקיר).

הניצול לרעה של כוחם ומעמדם של הנאשמים ויחסיהם עם נפגעות העבירה [סע' 40ט(א)(11)]
לחוק: נאשם 1 גרם ל- 3 נשים לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות, כאשר במקרה אחד נאשם 2 סייע לו בכך, נאשם 2 הביא 4 נשים לידי עיסוק בזנות, תוך שנאשם 1 סייע לו בשני מקרים בכך, ובשני מקרים הביא את הנשים לידי עיסוק בזנות. כמו כן הנאשמים הורשעו בסרסרות לזנות. בנוסף, נאשם 1 אף ביצע עבירה של מעשה מגונה כלפי מתלוננת אחת, בעוד שנאשם 2 ביצע עבירות של בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום במתלוננת אחת, ועבירה של מעשה מגונה במתלוננת אחרת. המתלוננות הגיעו לישראל, חלקן במצב מוחלש ופגיע מאד, הן הפכו להיות תלויות בנאשמים, שניצלו את מצוקתן לביצוע העבירות בהן: כך, באישום השני, נאשם 1 שאל את יו. אודות מצבה הכלכלי, והבטיח לה שתשתכר סכומי כסף גבוהים לאחר שהבין שמצבה הכלכלי קשה מאוד. לאור מצבה הכלכלי הקשה, נעתרה לבסוף יו. לבקשותיו של נאשם 1 להגיע לישראל. נאשם 2 אמר ליו. שאם היא תעשה הכל בצורה טובה אז היא תישאר לעבוד בדירה, וזאת בידעו את נסיבות הגעתה של יו. לישראל וכי עשתה כן משום שהיא זקוקה לכסף. באישום הרביעי - נאשם 1 התעניין במצבה הכלכלי של לז. ולאחר שסיפרה לו שמצבה קשה מאוד, אמר לה נאשם 1 שאם תעבוד עבורו תרוויח כסף רב. כמו כן, הבטיח נאשם 1 ללז. שיספק עבורה מקום מגורים, שהיא לא תצטרך לשלם עבור לינה ומזון וכי הוא ידאג לצרכיה. לז. אמרה לנאשם 1 שאם תגיע לישראל, היא תאלץ להתפטר מעבודתה. נאשם 1 בידעו כל זאת המשיך לשכנעה להגיע לישראל משך כחודש. לז. יצרה קשר עם נאשם 1 באמצעות האתר, והביעה רצונה להגיע לישראל לאחר שמצבה הכלכלי החמיר. הנאשמים ניצלו אפוא לעיתים לרעה את מעמדם "מול" חלק מהמתלוננות, כמפורט לעיל, ובכתב האישום המתוקן.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40יב לחוק]: כעולה מכתב האישום המתוקן ומהעובדות המוסכמות - א. המדובר ב- 4 מתלוננות, שכולן הגיעו לארץ ממדינות זרות, על כל המשתמע מכך; ב. העבירות בוצעו על פני תקופה של לפחות כשנה; ג. לעיתים הציג נאשם 1 בפני הנשים מצג שווא לפיו עבודתן לא תכלול עיסוק בזנות וזאת בכדי לגרום להן לעזוב את מדינתן, להגיע לישראל כשהן היו חסרות כל ולעסוק בזנות; ד. ככלל, יותר ממחצית האתן הועבר לנאשמים; ה. נאשם 2 הורה למ.א. להיכנס לחדר השינה ולהתפשט כשלגופה תחתונים וחזייה בלבד. מ.א. עשתה כן ונאשם 2 מסר למ.א. 50 דולר. בהמשך נאשם 2 אמר למ.א. שהוא "רוצה אותה" והציע לה לקיים איתו יחסין מין תמורת 1,000 ₪, ומ.א. סירבה. נאשם 2 המשיך לשכנעה אך מ.א. סירבה לעשות כן. או אז שפשף נאשם 2 את איבר מינו כשהוא מתבונן בגופה העירום של מ.א., עד אשר בא על סיפוקו. אחר כך נתן נאשם 2 למ.א. 200 ₪; ו. נאשם 2 הורה למתלוננות להזדהות בשם בדוי; ז. הנאשמים לא הסתפקו בהבאת הנשים ובהעסקתן אלא גם "בדקו" אותן - נאשמים 1 ו-2 "בדקו" את המתלוננת נשוא אישום שני, נאשם 2 "בדק" את המתלוננת נשוא אישום שלישי, נאשם 2 "בחן" את גופה של המתלוננת נשוא האישום הרביעי; ח. נאשם 2 קבע למתלוננות את "תנאי אספקת שירותי המין" שעליהן לספק - מה כולל "שירות המין"

הקונקרטי שיספקו המתלוננות, מהו סכום הכסף שיקבלו, בעבור איזה "שירות" ולכמה זמן הוא יינתן, "לוח תשלומים" עבור שירותי מין נוספים, "סדר יומן" של המתלוננות, מצבן הפיזי של המתלוננות בעת שהן נותנות את שירותי המין, מהי חלוקת הכסף שיקבל כל אחד מהנאשמים, תשלום של המתלוננות עבור מגורים, מגבות, קנסות/שילמו המתלוננות, החתמת המתלוננות על מסמך שבו פורטו גובה הקנסות, "שעות העבודה", ועוד - מסמך שחלקו כתוב בשפה העברית שאיננה מובנת לנשים; **ט.** הנאשמים לא כלאו כליאת שווא את המתלוננות, לא לקחו דרכונים, לחלק מהמתלוננות היה מפתח לדירות, והן גם גרו בהן (עמ' 20 לפר' ש' 1-8); לא הופעלה אלימות כלפי המתלוננות; **י.** נאשם 2 היה בבר עם המתלוננת נשוא האישום השני, הם בילו ושתו, ולא ידוע הקשר הדברים, הרקע, שבגללו המתלוננת נשוא אישום שני הגיעה לבר יחד עם נאשם 2 (עמ' 27 לפר' ש' 14-24); המתלוננת מהאישום השני הגיעה בפעם הראשונה לצורך השתתפות בצילומים פורנוגרפיים, ובפעם השנייה היא הגיעה לבקשת נאשם 1 (עמ' 28 לפר' ש' 11-14).

מדיניות הענישה הנהוגה:

להלן אביא מספר פסקי דין מהם ניתן להקיש וללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אותן ביצעו הנאשמים, כשבכל מקרה נגזר העונש לפי נסיבותיו הקונקרטיות של העושה והמעשה, ומהם נקיש לענייננו:

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של החזקת מקום לשם זנות, סרסרות למעשי זנות וגרימה לעזיבת מדינה לשם זנות:

· רע"פ 1976/15 **לויצקי**, מיום 24.3.15 - הוטלו על הנאשם, בין היתר, **6 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בחופף להפעלת שני מאסרים על תנאי של 12 חודשים ו- 9 חודשים, כך ש**סה"כ** הוטלו על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל**; עבירות של סרסרות למעשי זנות והחזקת מקום לשם זנות. נאשם בן 68, לאחר ניהול הוכחות. לדברי בית המשפט העליון, מתחם הענישה בעניינו של המבקש, הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, הינו מתחם ראוי.

· ע"פ 7924/12 **הרצריקן**, מיום 11.2.13 - הוטלו על הנאשם, בין היתר, **10 חודשי מאסר בפועל**; עבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות וסרסרות למעשה זנות. הבאתן של ארבע נשים, תושבות צ'ילה, לישראל לצורך העסקתן בזנות. הודה במסגרת הסדר טיעון, ללא עבר פלילי, נסיבות יוצאות הדופן של המערער - מצבו הרפואי, הנפשי והמשפחתי המורכב של המערער, הנושא את נגיף האיידס והחולה בהפטיטיס C (כך גם אשתו). נקבע כי המעשים אינם נמצאים ברף העליון של החומרה, באשר לא הופעלו כלפי הנשים אלימות, כוח או כפייה והן זכו ליחס סביר באופן יחסי מידי המערער ושותפיו.

· ע"פ 5584/12 **תלמיד**, מיום 27.1.13 - הוטלו על הנאשם, בין היתר, **12 חודשי מאסר בפועל**; עבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות וסרסרות למעשה זנות, לגרום לשלוש נשים ילידות דרום אמריקה המתגוררות בצ'ילה להגיע לישראל לשם עבודה בזנות. הודה במסגרת הסדר טיעון. בית המשפט קבע כי כפי הנראה מעורבות המערער התמצתה במימון הפעילות ובהסעת הנשים. כמו כן נקבע כי במקרה דנא מתקיימות נסיבות מקלות בעלות משקל, ובהן היחס הסביר שגילו הנאשמים והמעורבים האחרים לנשים שהובאו ארצה והתקופה הקצרה של פעילותן. למערער עבר פלילי (שני מקרים של עבירות גניבה); תסקיר שירות מבחן נמנע מלבוא בהמלצה כלשהי

בעניינו.

· ע"פ 5863/10 **גוטייר**, מיום 11.7.11 - הוטלו על המערערת, בין היתר, **30 חודשי מאסר בפועל**; חלק המעשים שיוחסו למערערת התרחשו טרם תיקונו של חוק העונשין וטרם החלפת העבירה שבסעיף 203א(ב) לחוק בעבירה כנוסחה בסעיף 376 לחוק; המערערת הורשעה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות: ארבע עבירות של גרימה לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר כדי שיעסוק בזנות, עבירה של נסיון לגרום לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר לשם העסקתו בזנות, עבירה של קשירת קשר לסחר בבני אדם. חמש נשים. בין היתר, המערערת פרסמה מודעה וגרמה לפונות אליה לעזוב את ישראל, מדינת מגוריהן, ולעבור לעסוק בזנות באירלנד, שם כפתה עליהן לעבוד בתנאים משפילים, נטלה את הדרכון שלהן, לא איפשרה לחלקן לשוב ארצה כאשר רצו בכך, שיכנה אותן בדירה של שותפה למעשים (ואת אחת מהן היא אף "כלאה" בבית מלון), חייבה אותן לקיים יחסי מין גם בניגוד לרצונן, נטלה לידיה לפחות מחצית מן התמורה שקיבלו, והכל תוך הטלת פחד ומורא עליהן. יחד עם זאת בית המשפט ציין כי הוא ער לכך שלא מדובר בעבירה של סחר בבני אדם ככזו, אלא בנשים שכבר עסקו בזנות ונענו מרצונן לעזוב את ישראל למטרת עיסוק בזנות לשם הפקת רווח. עוד ציין בית המשפט כי לא התעלם מכך שהמערערת סירבה להעסיק קטינה ומכך שחלק מן הנשים שבו לעבוד אצלה גם לאחר שחזרו ארצה. בית המשפט אף נתן דעתו לנסיבותיה האישיות של המערערת, לעובדה שהיא נעדרת עבר פלילי ולכך שהודתה בעובדות כתב האישום וחסכה זמן שיפוטי. המערערת עסקה בזנות בעצמה. בית המשפט העליון ציין כי עונש זה (דלעיל), הינו מתון יחסית.

· רע"פ 4252/07 **אילת**, מיום 17.5.07 - הוטלו על הנאשם, בין היתר, **8 חודשי מאסר בפועל**; עבירות של סרסרות לזנות והחזקת מקום לשם זנות.

· ע"פ 10545/04 **אלדנקו**, מיום 6.2.06 - **פליקס** הורשע בבית המשפט המחוזי בשתי עבירות של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות ובעבירות סרסרות למעשי זנות ונגזרו עליו, בין היתר, 6.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הרשיע אותו גם בעבירת הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, והחמיר את עונשו ל- **8 שנות מאסר בפועל**; **ליאוניד** הורשע בעבירת הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, ובית המשפט המחוזי גזר עליו, בין היתר, **18 חודשי מאסר בפועל**; **גבי** הורשע בעבירות הבאת אדם לידי עיסוק בזנות וסרסרות למעשי זנות ובית המשפט המחוזי הטיל עליו, בין היתר, **ששה חודשי מאסר** בעבודות שירות. בית המשפט העליון החמיר את עונשו ל**שנת מאסר בפועל**; **סלאבה** הורשע בעבירת הבאת אדם לידי עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות ובעבירת סרסרות למעשי זנות ובית המשפט המחוזי הטיל עליו, בין היתר, שנתיים מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר את עונשו ל- **4 שנות מאסר בפועל**. בתמצית נקבע, כי ליאוניד, תיפקד כ"מתאם ארגוני" במשרד: דאג לפרסום בעיתון, סייע בשכירת דירות בהן שוכנו נשים שפעלו במסגרת זו, ודאג במידה זו או אחרת לענייניהן. סלאבה תיפקד כמנהל המשרד. במודעת הפרסום של המשרד הופיע מספר הטלפון הנייד שלו כאחד ממספרי המשרד. סלאבה תיאם את המפגשים בין הנשים שהועסקו על ידי המשרד לבין הלקוחות, על פי הזמנות שקיבל. הוא אף היה זה שהסיע את הנשים ללקוחות ואסף מהן את כספי האתנן. הנשים נדרשו לערוך רשימות בדבר מספר הלקוחות שפקדו אותן וסכומי האתנן שצברו; סלאבה פיקח על תנועותיהן, והבהיר להן כי כל יציאה מהדירה בה שוכנו מצריכה

תיאום מראש עימו, וכי חריגה מהוראה זו תלווה בסנקציה. סלאבה, אף הוא כליאוניד, שכר דירות לשם שיכון של נשים אשר הועסקו במסגרת המשרד, באמצעות אשה שהשתמשה, בזהות בדויה, בשם טטיאנה. גבי, כך נקבע, נהג אף הוא להסיע את הנשים ללקוחות בתמורה לתשלום קבוע. בהעדרו של סלאבה עקב נסיעתו לחו"ל, מילא גבי את מקומו. לעתים נדרש גבי לפעולות כמו תשלום שכר דירה ורישום תקבולים של כספי האתנן.

· ע"פ 1884/05 **חיגר**, מיום 12.12.05 - שני המערערים הודו בעובדות והורשעו בשתי עבירות של הבאת אדם לעיסוק בזנות, וסרסרות למעשי זנות. על **מערער 1** נגזרו, בין היתר, **24 חודשי מאסר בפועל**, ועל **מערער 2** נגזרו, בין היתר, **20 חודשי מאסר בפועל**; המערערים סייעו בידי נאשם נוסף (ליאוניד) להעסיק את אותן נשים בזנות, על ידי כך ששיכנו אותן בדירות, הסיעו אותן ללקוחותיהן, ונטלו מידן את כספי האתנן כדי להתחלק בו עם הנאשם הנוסף.

· תפ"ח (ת"א) 1182/03 **פלונית**, מיום 7.4.05 - נגזרו על נאשמת 4, בין השאר, **9 חודשי מאסר בפועל**; הודתה לאחר שמיעת חלק ניכר מהראיות במסגרת הסדר טיעון. הורשעה בארבע עבירות של סרסרות למעשי זנות בהתייחס לארבע מתלוננות, ובעבירה של החזקת וניהול מקום לשם זנות. נאשמים 1-3 החזיקו בבעלותם ובניהולם המשותף שתי דירות לשם עיסוק בזנות. הנאשמת הועסקה בפיקוח והשגחה על הנשים שעובדות במקום. הנאשמת נהגה להסביר למתלוננות את "נוהלי העבודה", האתנן של המתלוננות הועבר לנאשמת שאספה את הכספים. מתפקידה של הנאשמת היה, בין השאר, לפקח שהמתלוננות תבצענה את רצון הלקוחות וכאשר סירבה אחת המתלוננות, היתה הנאשמת דורשת ממנה לספק את שירותי המין והיתה מדווחת על הסירוב לנאשמים 1 ו-2. הנאשמת אף פיקחה כי המתלוננות לא תימלטנה ותצאנה רק באישור. לפיקוח נלוו איומים. בית המשפט המחוזי הדגיש כי הוא סבור שמדובר ברף ענישה נמוך, שהוכתב למעשה על ידי הסדרי הטיעון שנעשו עם הנאשמים האחרים. הנאשמת, כבת 24, אם חד הורית לילדה בת 6. ללא עבר פלילי.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג בעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום ומעשה מגונה:

· רע"פ 913/14 **מוצאפי**, מיום 6.4.14 - הוטלו על הנאשם, בין היתר, **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודת שירות**; הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של בעילה אסורה בהסכמה. המתלוננת עבדה במתן עיסוי גוף ללקוחות, בהוראתו של המבקש. זמן קצר לאחר שהחלה המתלוננת לעבוד אצל המבקש, הוא החל לקיים עמה יחסי מין באופן תדיר. כך היה במשך כשנתיים, כאשר לאורך כל התקופה ציין המבקש כי הוא משלם את שכרה של המתלוננת, וכי אם היא איננה מעוניינת לעבוד אצלו בהתאם לדרישותיו, היא תיאלץ לחזור לתאילנד. חלפו כ- 7 שנים מסיום ביצוע העבירות ועד לגזר הדין. בית המשפט העליון ציין, כי לטעמו העונש שהושת על המבקש אינו מבטא את חומרת העבירה בה הוא הורשע, ואין בעונשו של המבקש, שניתן בשל נסיבותיו המיוחדות, כדי לבטא את רמת הענישה הראויה במקרים כגון דא.

· רע"פ 702/13 **אזולאי**, מיום 4.2.13 - הוטלו על המבקש, בין היתר, **9 חודשי מאסר בפועל**, וזאת לאחר שבית המשפט המחוזי קיצר את עונשו מ- 12 חודשי מאסר לאור הנתונים שהובאו, לראשונה, בגדרם של תסקירי שירות המבחן, והעובדה כי המבקש השתלב במסגרת טיפולית-שיקומית; המבקש הודה והורשע בעבירה של הטרדה מינית כלפי מתלוננת אחת ובעבירה של

בעילה אסורה בהסכמה כלפי מתלוננת אחרת. המבקש עבד כמנהל עבודה והיה אחראי על עובדות הניקיון. המבקש אמר למתלוננת השנייה כי הוא רוצה לקיים עימה יחסי מין, והיא אמרה למבקש כי היא אינה מעוניינת בכך. המבקש לקח את המתלוננת לחדר, ליטף לה את החזה, הוריד את מכנסיה, והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. המבקש כבן 60, בעל עבר פלילי. המתלוננת יוצאת אתיופיה, הנמצאת בארץ במעמד לא קבוע, שעה שאחד מילדיה נמצא באתיופיה ותלוי בה כלכלית.

ע"פ 5527/07 **פלוני**, מיום 24.10.07 - הוטלו על המערער, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון הפחית ל- **6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות**; המתלוננת רכשה דירה ולמימונה נטלה הלוואה מבנק. היא לא עמדה בתנאי הפירעון, ובעקבות כך, הועבר הנושא לטיפולו של המערער, עורך דין במקצועו. במשך כשנתיים, במספר הזדמנויות, ביצע המערער, במשרדו בתל-אביב ובדירת המתלוננת, מעשים מגונים ומעשי סדום בגופה של המתלוננת. הוא נהג ללטף את חזה, להתחכך עם איבר מינו בגופה, ואף החדיר את איבר מינו לפיה עד שבא על סיפוקו. המערער הודה במסגרת הסדר טיעון. לדברי בית המשפט העליון היה שיהוי בלתי מוסבר בהליכים (חלפו כ- 10 שנים מיום סיום ביצוע העבירות ועד סיום ההליכים המשפטיים בעניינו). כמו כן המערער שילם פיצוי בסכום לא מבוטל למתלוננת והוא אינו עוסק עוד בעריכת דין.

על כן: לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את הדומה והשונה בין שני הנאשמים דן בסוגיות השונות הצריכות לקביעת מתחם העונש ההולם, לרבות העבירות שבהן הורשע כל אחד משני הנאשמים, בנסיבות הקונקרטיות של ביצוען על ידי כל אחד מהם (ראו בכתב האישום המתוקן ולעיל) הרי שבסופו של השקלול האמור, מסקנתי היא שהמידע והנתונים לגבי כל אחד מהנאשמים מאזנים האחד את עניינו של השני, ואציע אפוא לחברי לקבוע מתחם עונש הולם **זהה** לשני הנאשמים. **מתחם העונש ההולם** בעניינם, בנסיבות תיק זה, הינו בין **3 ל- 5 וחצי שנות מאסר בפועל**. כך למשל לענין זה, מבחינת **סוג** העבירות גרידא, הרי שקריטריון זה גם הוא, מאזן את שני הנאשמים זה מול זה, מבחינת המתחם: הדומה ביניהם לענין זה: עבירה אחת של החזקת מקום לשם זנות וסרסרות למעשי זנות (עד 5 שנות מאסר לכל אחת) ועבירה של מעשה מגונה (עד שנתיים מאסר בצידה), לכל אחד מהנאשמים; השונה בין הנאשמים לענין סוג העבירות: נאשם 1 ביצע 3 עבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות (עד 10 שנות מאסר לכל עבירה), ואילו נאשם 2 ביצע רק עבירה אחת של סיוע לגרימה לעזיבת המדינה לשם זנות (עד חמש שנות מאסר); נאשם 1 ביצע 2 עבירות של הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות (עד 10 שנות מאסר לכל עבירה) וגם ביצע 2 עבירות של סיוע להבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות (עד 5 שנות מאסר לכל עבירה), ואילו נאשם 2 ביצע 4 עבירות של הבאת אדם לשם עיסוק בזנות בנסיבות מחמירות (עד 10 שנות מאסר כל אחת); בנוסף - נאשם 2 ביצע עבירה של בעילה אסורה בהסכמה ועבירה של מעשה סדום (עד 3 שנות מאסר כל אחת), ואילו נאשם 1 לא ביצע עבירות אלה. כל זאת, **בנוסף** לשאר הקריטריונים הרלבנטיים לקביעת מתחם הענישה, שפורטו לעיל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סע' **40א** לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשמים, לרבות בשל גילם [סע' **40א(1)** לחוק]: נאשם 1, כבן 35. נאשם 2, כבן 35, ובתיק זה יהא זה המאסר בפועל הראשון שיוטל עליו;

הנזקים שנגרמו לנאשמים מביצוע העבירה ומהרשעתם [סע' **40א(3)** לחוק]: מתסקיר שירות

המבחן עולה כי לדברי נאשם 2, הוא עבר תקיפה קשה ע"י עצורים אחרים, בה חש איום על חייו ומאז סובל מתסמינים פוסט טראומטיים ומחרדה, ובשל מצבו הועבר לבית מעצר אחר (עמ' 2 לתסקיר). לדברי אימו של נאשם 2 (ע"ה/3 לנאשם 2), **אסתר בן ארי**, נאשם 2 סובל בבית הכלא והיכו אותו (עמ' 25 לפר'). הסניגור של נאשם 2 הגיש תמונות של נאשם 2, בהן הוא נראה חבול. נאשם 2 אמר שהוא עבר תקופה מאוד קשה במאסר; יש לו התקפי חרדות, מועקה מכל מה שגרם למשפחתו (עמ' 40 לפר').

נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם, וחזרתם למוטב [סע' 40יא(4) לחוק]: נאשם 1 אמר בבית המשפט שהוא מצטער על מה שקרה. מאוד קשה לו במקום שהוא נמצא, זה לא מקום בשבילו, הוא מבקש להתחיל חיים חדשים ולחזור למשפחה (עמ' 39 לפר'). שירות המבחן התרשם כי דבריו ביחס להתנהגותו הנצלנית כלפי הנשים והבעת החרטה, היו אמירות שלא היה בהן להצביע על שינוי כן בעמדותיו ביחס להתנהלותו הפוגענית כלפי המתלוננות (עמ' 3 לתסקיר); **נאשם 2** אמר בבית המשפט שזו הפעם הראשונה שהוא עומד לדין, והוא מבטיח שזו גם הפעם האחרונה. הוא לוקח אחריות על המעשים ומביע חרטה עמוקה, כנה ואמיתית. הוא מבין את המעשים, יודע שהם חמורים והוא מתבייש במה שעשה. הוא מצטער ומבקש סליחה מהבנות, ומכל משפחתו (עמ' 40 לפר'). לדברי שירות המבחן, נאשם 2 לוקח אחריות על ביצוע העבירות, מביע צער וחרטה על מעשיו, מביע הכרה מילולית בנזק שהסב למתלוננות ומגלה נכונות לפצות אותן כספית (עמ' 2 לתסקיר). ההתרשמות היא כי מעצרו הנוכחי הציב עבורו גבול ברור. לדברי שירות המבחן, נאשם 2 מגלה נכונות לתהליך התבוננות עצמית ויש לו מוטיבציה להשתלב בטיפול. כמו כן, ישנה מערכת תמיכה משפחתית שיכולה לסייע לו בתהליך השיקום (עמ' 4 לתסקיר). כמו כן הוגשה תעודה מבית המעצר שנאשם 2 השתתף בשיעורים וסיים מבחן בהצלחה.

שיתוף הפעולה של הנאשמים עם רשויות אכיפת החוק [סע' 40יא(6) לחוק]: שני הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן **במ/1** בטרם החל שלב שמיעת הראיות בתיק. בכך הם חסכו גם את הצורך בהעדת המתלוננות, וכן חסכו זמן וטרחה הכרוכים בניהול התיק, וזמן שיפוטי.

התנהגותם החיובית של הנאשמים ותרומתם לחברה [סע' 40יא(7) לחוק]: נאשם 1 - לדבריה של **ע"ה/2 לנאשם 1, יוכי בן סימון**, נאשם 1 הוא אדם שעוזר לזולת, הוא עזר לה בבתי חולים, קניות, היא היתה עם ילד קטן, ונאשם 1 הוציא אותו מבית ספר, מחוגים והוא נקשר מאוד למשפחה, וגם לחמותה, שהיא עיוורת, נאשם 1 עזר לה (עמ' 23 לפר'). **נאשם 2** - לדברי **ע"ה/1 לנאשם 2, קרין נוריאל**, אחותו של נאשם 2, הם משפחה נורמטיבית, נאשם 2 הוא ילד טוב (עמ' 23 לפר'). לדברי **ע"ה/2 לנאשם 2, אמיר נוריאל**, בעלה של אחותו של נאשם 2 (קרין), הוא מכיר את נאשם 2 שהוא אדם טוב לבריות, לא מסוגל לפגוע, נעים (עמ' 24 לפר'). לדברי **ע"ה/3 לנאשם 2, אסתר בן ארי**, אימו של נאשם 2, נאשם 2 עשה ב-2011 יום כיף לבית החוסה לילדים במצוקה. בדצמבר 2013 נאשם 2 עשה לעמותת אתגרים, נכי צה"ל, יום התרמה בשיתוף של מכבי תל אביב, כדי לעזור להם לקדם את הספורט (עמ' 24-25 לפר'). לדברי **ע"ה/4 לנאשם 2, ניר דגני**, חברו של נאשם 2, הוא הכיר אדם שדאג לזולת. בשנת 2011 היה אירוע תרומה לילדים לעמותת אתגרים, העד היה עם נאשם 2 באירוע, וזכורה לו הנתנה שלו לחברה (עמ' 25-26 לפר'). לדברי **ע"ה/7 לנאשם 2, תום בן ארי**, אח חורג של נאשם 2, נאשם 2 הוא אח טוב, הוא איש משפחה וזה לא מתאים לו (עמ' 27 לפר') [ראו גם את עדותם של **ע"ה/5 לנאשם 2, אסף חסון** (עמ' 26 לפר'), **ע"ה/6 לנאשם 2, עו"ד אלון גוונדשניידר** (עמ' 26 לפר') ועדותה של

עה/8 לנאשם 2, שרון אסא (עמ' 27 לפר'), וכן ראו עוד בין השאר: צילום תעודת הוקרה, תודה מטעם "ילדים בסיכוי", המועצה לילד החוסה, ומכתב תודה מ"אתגרים" על איסוף תרומות].

התנהגות רשויות אכיפת החוק [סע' 40א(9) לחוק]: בתום טיעוניו לעונש, **טען הסניגור של נאשם 2 לאכיפה בררנית**, שכן לדבריו נגד אדם בשם אלברט לא הוגש כתב אישום. ביום 10.7.16 הגישה **המאשימה את תגובתה** לטענת האכיפה הבררנית, וטענה כי במסגרת הפרשה נערכו חיפושים במספר דירות, ביניהן דירה ברחוב ביאליק ברמת גן. בעניין זה נחקרו תחת אזהרה נאשם 1 ואדם בשם אלברט שימחוב, כשהמסכת הראייתית נגדם הייתה דומה ואולם היא לא תאמה את המסכת העובדתית בכתב אישום זה, כעולה מהחלק הכללי. לדברי התביעה, מועד בחינת שיקול הדעת של המאשימה בקבלת ההחלטה הוא מועד הגשת כתב האישום, ולכן כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון אינו רלוונטי, ובמועד זה עת שקלה המאשימה את הראיות שהיו מונחות בפניה, הגיעה למסקנה כי חלקו של אלברט אינו דומה כלל לחלקו של נאשם 2 בקשירת הקשר בינו לבין נאשם 1 במסכת של הבאת נשים ארצה לצורך עיסוק בזנות. על כן, בסופו של יום משהוחלט לא לכלול את הדירה ברחוב ביאליק ברמת גן במסגרת כתב האישום, הוחלט שלא לייחס לנאשם 1 אישום בגין מקום זה ומכאן כי לא היה מקום להגיש כתב אישום נפרד בגין אלברט ונאשם 1. לטענת התביעה אין מדובר באפליה בין שווים כי אם באבחנה בין שונים, ואין מקום לטענת התביעה להתחשב בטענה זו במסגרת הדיון לעונש. בית המשפט התבקש אפוא על ידי התביעה לדחות את הטענה.

ביום 21.7.16 הגיש **ב"כ נאשם 2 את תגובת ההגנה לתשובת המאשימה**, ולדבריו תגובת המאשימה מקוממת ולמעשה מחזקת ביתר שאת את טענת ההגנה מן הצדק לעניין העונש שהעלה המבקש. לטענתו, המאשימה מאשרת קיומן של ראיות מפלילות כנגד אותו אלברט. לדבריו, המאשימה טוענת כי המסכת העובדתית ביחס לעניינם של אלברט ונאשם 1 אינה זהה למסכת העובדתית נשוא כתב האישום דנן, ואולם לטענתו מדובר במערכת עובדתית ומנגנון פעילות זהה באופן מובהק. הסניגור התייחס לחומרי החקירה שלפי דעתו תומכים בכך (ראו סע' 4-6 לתגובתו). הסניגור טוען כי אי העמדתו לדיון של אלברט מהווה אכיפה בררנית אשר נטולה הצדקה ובסיס משפטי, ולטעמו יש ליתן משמעות רבה לעובדה כי אלברט נחקר באותה פרשה ולא בפרשה אחרת דומה. לדבריו, התמונה הראייתית עמדה בפני המאשימה עוד בטרם הוגש כתב האישום נגד הנאשמים בתיק זה. הסניגור טוען כי המאשימה לא נתנה הסבר המניח את הדעת מדוע לא הוגש בסופו של יום כתב אישום נגד אלברט. לטענתו, המדינה מדברת בשני קולות ומבלי שהוצג הסבר המניח את הדעת להפליה שננקטה ביחס לנאשם 2 לעומת אלברט. הסניגור טען כי יש ליתן לטענת ההגנה מן הצדק ביטוי ממשי לקולא במסגרת העונש שייגזר על נאשם 2. הסניגור הפנה לסעיף 149(10) לחסד"פ.

ביום 31.7.16 **הגיבה המדינה לתגובת הסניגור** וחזרה על תגובתה הראשונה, והוסיפה כי מדובר במסכת עובדות שונה ובעבירות החמורות אותן ביצעו הנאשמים, ולא נמצאה תשתית ראייתית ביחס לאלברט. לטעמה, אין בטענות הסניגור של נאשם 2 כדי להביא את ביהמ"ש ליתן ביטוי לטענה בגזירת העונש.

ההלכה המשפטית המחייבת בעניין טענה לאכיפה בררנית נקבעה בבית המשפט העליון כדלקמן:

"...החלטת רשויות התביעה להעמיד לדין פלוני ולהימנע מהגשת כתב אישום נגד אלמוני, החשוד במעורבות באותה פרשה, אינה מלמדת, בהכרח, על קיומה של

אכיפה בררנית. על הטוען לכך להראות כי ההבחנה בין החשודים המעורבים באותו אירוע מבוססת על שיקולים זרים, גישה שרירותית, מטרה פסולה, וכיוצא באלה...יש לזכור כי שיקול דעתה של התביעה בשאלת ההעמדה לדין הוא רחב, גם אם עליה להפעילו בצורה שוויונית ככל הניתן...על המבקש לטעון לקיומה של אכיפה בררנית להציג תשתית עובדתית מבוססת, התומכת בטענתו זו, ואין מדובר בנטל פשוט" (ע"פ 7659/15 הרוש, מיום 20.4.16, בסע' 35 לפסה"ד, וראו גם: ע"פ 2681/15 בן שטרית, מיום 14.2.16, בסע' 50 לפסה"ד; ע"פ 8204/14 זלום, מיום 15.4.15, בסע' 23 לפסה"ד).

ועוד בסוגיה: נטל הוכחת טענה שלפיה התביעה פעלה מתוך מניע פסול רובץ על המבקש(ע"פ 3215/07 פלוני, מיום 4.8.08, בסע' 35-37 לפסה"ד, וראו גם: ע"פ 5975/14 אגבריה, מיום 31.12.15, בסע' 5 לפסה"ד של כב' הש' ברון). ובעניינו: כאמור, התביעה טענה כי מדובר במסכת עובדות שונה, ולא נמצאה תשתית ראיתית ביחס לאלברט, וב"כ נאשם 2 לאהביא כל ראיה שלפיה התביעה פעלה משיקולים זרים, שרירותיים או פסולים. על כן אנו דוחים את הטענה לאכיפה בררנית.

עברם הפלילי של הנאשמים [סע' 40יא(11) לחוק]: גיליון המרשם הפלילי של נאשם 1 (ת/1) - בשנת 2012 רשומות לחובתו עבירות של קבלת דבר במרמה (2 עבירות), זיוף בכוונה לקבל דבר (4 עבירות), שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר (4 עבירות), קשירת קשר לעשות עוון (6 עבירות), כשבגין הוטל על נאשם 1, בשנת 2015, בין השאר, **מאסר בפועל לתקופה של חודשיים**. לנאשם 2 אין עבר פלילי.

נסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירות [סע' 40יב לחוק]:

נאשם 1 - נסיבות חייו של נאשם 1, כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן מיום 1.6.16 דלעיל בעניינו, וכן מדברי **עה/1, אלינה שטרימר**, אחותו. (עמ' 22-23 לפר'). שירות המבחן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית בעניינו של נאשם 1, וציין כי לאור התרשמות שירות המבחן מבעייתיות רבה במצבו של נאשם 1, וכן ההתרשמות שנאשם 1 לאורך השנים מעורב בחברה שולית, כעולה גם מהרשעתו הקודמת בעבירת מרמה וכיום הרשעה בריבוי עבירות חמורות מתחום העיסוק בזנות בהם קיימים אלמנטים של ניצול, החפצה ופגיעה בנשים, שירות המבחן העריך כי ייתכן ורק ענישה מוחשית עשויה לצמצם את הסיכון לביצוע עבירות נוספות (עמ' 4 לתסקיר).

נאשם 2 - נסיבות חייו של נאשם 2, כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן מיום 29.5.16 דלעיל בעניינו. כמו כן, נאשם 2 סובל מאסמה ובעיות גסטרואנטרולוגיה (עמ' 1 לתסקיר). בנוסף לאמור בתסקיר שירות המבחן, כפי שפורט לעיל, באשר ללקיחת האחריות של נאשם 2 על ביצוע העבירות, והמוטיבציה להשתלב בטיפול, שירות המבחן סבור כי במצבו של נאשם 2 נדרשת ענישה מוחשית ברורה ומציבת גבול ברור לבעייתיות בהתנהגותו ולפסול בה. לצד זאת, שירות המבחן סבור כי קיימת חשיבות בהתערבות טיפולית במצבו, ולאור נכונותו להשתלב בטיפול, שירות המבחן המליץ על שילובו בטיפול במסגרת ריצוי העונש (עמ' 4 לתסקיר).

אי חריגה מהמתחם, והצורך בהרתעה:

בנסיבות תיק זה, מחד גיסא לא מצאתי כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סע' 40ה לחוק] ומאידך גיסא לא מצאתי כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל לקולא [סע' 40ה לחוק].

140ד לחוק]. בענישה שתוטל על הנאשמים, יש גם צורך להרתיעם מלבצע בעתיד עבירות דומות לאלה שביצעו [סע' **140 לחוק**], וכן להרתיע עבריינים פוטנציאליים אחרים, לבל יעברו עבירות דומות לאלה שביצעו הנאשמים [סע' **140 לחוק**]. ודוק: מעשיהם המסלידים של הנאשמים המתוארים בכתב האישום המתוקן גם מצדיקים אפוא ענישה הולמת ומסר ברור של גינוי, סלידה והרתעה בענישה מצד החברה כלפי מי שבחר לפעול כפי שפעלו הנאשמים.

ובטרם סיום, יפים הם דבריו של בית המשפט העליון מפרשה אחרת, לנוכח חלק מהעבירות שביצעו הנאשמים:

"על אף שכל פגיעה באחר היא חמורה וקשה, דומה שישנן עבירות אשר חורגות מהפגיעה בקרבן העבירה, וטמונה בהן תפיסה מוסרית וחברתית קלוקלת ומעוותת המחייבת החמרה מיוחדת...הכפפתו של האחר והפיכתו לחפץ המספק את צרכי הפוגע, תוך הדממת קולו ומחיקת פניו של הנפגע, היא אינה רק פגיעה בנפגע עצמו אלא בערכי החברה כולה...בעבירות מין הפוגע מבקש לטשטש את פניו של האחר, להתעלם מזהותו, מסיפור חייו, מרגשותיו ומכבודו, ולהפכו באחת לחפץ דומם לסיפוק תאוותו...בכך נעוצה חומרתן המיוחדת של עבירות אלה והן מטילות על החברה את החובה להסיר את הלוט שהושם על פני הקורבנות ולהשמיע את קולן דווקא במקום בו הוא נאלם..." (ע"פ 8923/14 קרפצ'וב, מיום 12.4.16, בסע' 5 לפסה"ד).

על כן: לאור כל האמור לעיל, לרבות מחד, העבירות החמורות שביצעו הנאשמים במתלוננות, והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הללו (כל נאשם, מעשיו וחלקו, כמפורט לעיל), המסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום המתוקן המתארת את מעשיהם החמורים והבזויים של הנאשמים כלפי המתלוננות, המתבטאת גם בנזקיהן הנרחבים והמשמעותיים של המתלוננות הבאים לידי ביטוי באמור בתסקירי נפגעות העבירה, הפגיעה הקשה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות, תסקירי נפגעות העבירות בעניין של המתלוננות, ומאידך נטילת האחריות של הנאשמים והודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן **במ/1** ובעובדות המוסכמות, תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים, האמור בעדותם של עדי ההגנה לעונש והמסמכים שהוגשו בעניינו של נאשם 2, גילם של הנאשמים, העדר עבר פלילי מכביד לנאשם 1, והעדר עבר פלילי לנאשם 2, נסיבות חייהם של הנאשמים, והטיעונים לעונש, מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה תוך השוואה ואבחנה לעבירות שביצעו הנאשמים, בנסיבות ביצוען, ולנסיבותיהם של הנאשמים עצמם - כמפורט בכתב האישום ולעיל, לאור כל אלה, אציע לחבריי להטיל עונש מאסר בפועל זהה לשני הנאשמים, **ולהטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:**

1. עונשי מאסר בפועל:

א. **נאשם 1, לאוניד שטרימר - 4 (ארבע) שנות מאסר בפועל.** מתקופה זו ינוכו ימי מעצר מיום 23.6.15 ועד 2.7.15, וכן מיום 29.7.15 עד יום 30.7.15, וכן מיום 27.11.15 ועד היום.

ב. **נאשם 2, אסף בן ארי - 4 (ארבע) שנות מאסר בפועל.** מתקופה זו ינוכו ימי מעצר החל מיום 5.7.15 ועד ליום 6.7.15, וכן מיום 25.11.15 ועד היום.

2. עונשי מאסר על תנאי לשני הנאשמים:

א. 12 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסרם לא יעבור כל אחד מהנאשמים עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה לפי סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה לפי סעי' 376 לחוק העונשין, והכל לרבות ניסיון.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורם ממאסרם לא יעבור כל אחד מהנאשמים עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, לרבות ניסיון.

3. פיצוי:

המתלוננת י' מהאישום השני -

א. נאשם 1 ישלם למתלוננת מהאישום השני 10,000 ש"ח.

ב. נאשם 2 ישלם למתלוננת מהאישום השני 20,000 ש"ח.

המתלוננת מ' מהאישום השלישי -

א. נאשם 1 ישלם למתלוננת מהאישום השלישי 7,000 ש"ח.

ב. נאשם 2 ישלם למתלוננת מהאישום השלישי 10,000 ש"ח.

המתלוננת ל' מהאישום הרביעי -

א. נאשם 1 ישלם למתלוננת מהאישום הרביעי 7,000 ש"ח.

ב. נאשם 2 ישלם למתלוננת מהאישום הרביעי 5,000 ש"ח.

המתלוננת ו' מהאישום החמישי-

א. נאשם 1 ישלם למתלוננת מהאישום החמישי 5,000 ש"ח.

ב. נאשם 2 ישלם למתלוננת מהאישום החמישי 5,000 ש"ח.

כל סכומי הפיצוי שנקבעו יופקדו בקופת בית המשפט עבור כל אחת מהמתלוננות ב- 5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.11.16 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

4. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 5,000 ש"ח, או 60 ימי מאסר במקום הקנס. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.12.16.

גלעד נויטל, שופט אב"ד

השופט מאיר יפרח:

אני מסכים.

מאיר יפרח, שופט**השופטת גיליה רביד:**

אני מסכימה.

**גיליה רביד,
שופטת****סוף הדבר:**

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על שני הנאשמים, את העונשים כמפורט בחוות דעתו של האב"ד, השופט נויטל.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלוננות, כדי שהפיצוי דלעיל יועבר אליהן.

הוסברה לנאשמים זכותם לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ו, 7 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.

גיליה רביד, שופטת**מאיר יפרח, שופט****גלעד נויטל, שופט
אב"ד**

